

20^{ste} JAARGANG, NR. 369
10 JANUARI 2022

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

3 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Dennis van Aarssen, Scott Hamilton,
 Guus Janssen, Leo Janssen Group,
 Steven Kamperman, Van Ruller/
 Hogenhuis, Bram Stadhouders e.a.

EN VERDER (ONDER MEER):

17 Dave Pike (Erik Marcel Frans)

21 Europe Jazz Media Chart Januari

18 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2021

NR. 370 KOMT 24 JANUARI UIT

BERICHTEN

**Tomeka Reid Improviser
 In Residence 2022 van Moers**

De Amerikaanse celliste Tomeka Reid is benoemd tot 'Improviser in Residence' van de Duitse stad Moers (vlak over de grens bij Venlo). Ze zal een jaar lang acte de présence geven bij culturele manifestaties in de stad. Reid speelde onder meer in het Art Ensemble Of Chicago en Antony Braxtons ZIM Sextet.



Tomeka Reid. (Foto: Tony Smith)

Tomeka Reid is benoemd per 19 december 2021. Ze neemt het stokje over van drummer Kevin Shea en toetsenist Matt Mottel.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003



NIEUW MEERDAAGS JAZZFESTIVAL IN LIMBURG

Onder de naam JazzOUT Fest vindt in Limburg van 1 tot en met 9 april 2022 de eerste editie plaats van een nieuw interstedelijk jazzfestival. "Gevestigde namen ontmoeten die dagen (regionaal) jazztalent tijdens concerten, jamsessies, workshops en masterclasses", aldus de organisatie. Zes podia bieden het festival onderdak: De Maaspoort en Grenswerk in Venlo, ECI Cultuurfabriek in Roermond, Parkstad Limburg Theaters in Heerlen, De Bosuil in Weert en Theater aan het Vrijthof in Maastricht.

Het JazzOUT Fest is het eerste teken van leven van een nieuw samenwerkingsverband van de provincie Limburg, gemeenten, podia, muzikscholen, amateurkunst en onderwijsinstellingen. Die slaan de handen ineen 'om aan de groeiende behoefte aan jazz en aanverwante muziekstijlen te voldoen'. De stichting Jazz Maastricht neemt deel als 'servicepartner'. Het interstedelijk jazzfestival moet jaarlijks terugkeren en dus een vaste waarde op de kalender worden. De festivalconcerten worden afgewisseld met 'een educatief en maatschappelijk programma'. De organisatie van dit alles ligt in handen van Stichting Intercity Jazz Limburg (StIJL).

Meer info: <https://jazzoutfest.com/>



De medewerkers van **Jazzflits** wensen u een gezond en voorspoedig 2022, met hopelijk veel jazz op het podium. Wij hebben voor 2022 weer twintig nummers voor u in de planning staan.

Jazz Orchestra of the Concertgebouw vormt Junior Big Band

Het Jazz Orchestra of the Concertgebouw (JOC) is op zoek naar talentvolle jongeren om een JOC Junior Big Band te vormen. Instrumentalisten tussen de 12 en 18 jaar konden zich tot 10 januari jl. aanmelden voor een 'bootcamp' die van 15 tot en met 18 april in het Akoesticum in Ede zal plaatsvinden. Daar trekken de deelnemers op met pianist-zangeres Maartje Meijer en leden van het Jazz Orchestra. In masterclasses, workshops en repetities worden de jonge musici tot een orkest gesmeed dat een aantal concerten gaat geven.



Jazzahead! 2022 weer in Bremen, maar ook op internet

Met het oog op mogelijke beperkende maatregelen vanwege de coronapandemie is het komende netwerkevenement Jazzahead! zowel via internet als in Bremen te bezoeken. In het beursgebouw van Bremen zal het worden ondergebracht in een grotere hal dan bij eerdere edities het geval was. Alle deelnemers kunnen de conferentie en het showcase-programma desgewenst ook online volgen, zowel live als tot vier dagen na afloop. De komende editie van Jazzahead! is van 28 april tot en met 1 mei 2022. Jazzahead! 2021 vond geheel online plaats.

Muurschildering als cadeau aan jubilerend Breda Jazz Festival

Ter gelegenheid van de vijftigste editie van het Breda Jazz Festival moet in Breda een muurschildering komen die verleden, heden en toekomst van het festival samenbrengt. De schildering wordt gemaakt op een muur van zestien bij elf meter aan de Nijverheidssingel. De kosten van de Breda Jazz FestiWall worden gedekt uit een crowdfundingactie. Die moet 11.000 euro opbrengen. Begin januari was daarvan al 4.000 binnen. De muurschildering wordt onderdeel van de Blind Walls Gallery, een reeks muurschilderingen in Breda.

Meer info: <https://bit.ly/3Hzkskr>

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

CULTUURPRIJS STAD GENT VOOR BART MARIS

Trompettist Bart Maris heeft de Cultuurprijs 2021 van de stad Gent gekregen. Dat werd medio december 2021 bekendgemaakt. Een eervolle vermelding is er voor contrabassist Lara Rosseel. De Cultuurprijs wordt jaarlijks uitgereikt.

Maris krijgt de prijs vanwege zijn bepalende en grensverleggende werk in de jazzscene van Gent en ver daarbuiten, aldus de jury. De Stad Gent reikt de Cultuurprijs jaarlijks uit aan een persoon, organisatie of instelling die een belangrijke plaats inneemt in de cultuursector en zo bijdraagt tot de uitstraling van Gent als cultuurstad. Dit jaar stond de prijs in het teken van de jazz. Wat Lara Rosseel betreft, constateerde de jury dat zij binnen Gent 'veel mooie sporen na laat': "Haar afgelegde parcours is nog heel pril, maar straalt heel veel ambitie uit voor de toekomst." Aan de Cultuurprijs, die sinds 1975 wordt uitgereikt, is een bedrag van 2.500 euro verbonden. Maris en Rosseel zijn de eerste jazzmusici die de prijs krijgen.

ZOETERMEERDER BRENGT DE KLOK ROND JAZZ OP NIEUW INTERNETSTATION

Onder de naam Fascinating Jazz Radio is de Zoetermeerder Gerhard ten Hoopen in december op internet een jazzradiostation gestart. Het station zendt de klok rond jazz, soul en blues uit op <https://fascinatingjazzradio.nl>.

Ten Hoopen presenteerde jarenlang elke zondagavond een jazzprogramma op de lokale omroep van Zoetermeer. Daar zette hij 1 december 2021 een punt achter om via een eigen station verder te gaan. Daarop is hij als vanouds op zondagavond 22.00 uur een uur als presentator van zijn eigen programma te horen. Een programma dat daarna een week om 10.00 uur in de ochtend herhaald wordt. Voor het overige draait het station non-stop. Ten Hoopen wil veel ruimte voor Nederlandse jazzmusici maken: "Ik draai graag jazz van eigen bodem, vooral omdat er kwalitatief hele goede jazz in ons land wordt gemaakt." Musici kunnen hun muziek aanleveren via e-mail. Iedere maand stelt Ten Hoopen een bepaalde musicus centraal, waarvan hij extra veel laat horen. Recentelijk viel trompettist/flügelhornist Ack van Rooyen die eer te beurt.

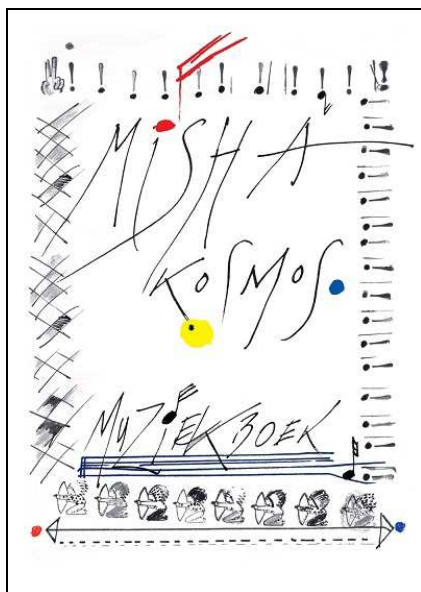
TRANSITION FESTIVAL WACHT MET BEKENDMAKING PROGRAMMA 2022

Het Transition Festival maakt het programma voor de komende editie nog niet bekend, omdat deze op losse schroeven staat door de coronamaatregelen. In de 'normale' vorm zou het in maart 2022 in TivoliVredenburg, Utrecht plaatsvinden, maar dat is waarschijnlijk te vroeg voor een festival met staanplaatsen, zo schatten de organisatoren in.

Hoewel het programma grotendeels rond is, wordt het nog niet bekendgemaakt: "Het voelt niet eerlijk een programma naar buiten te brengen waarvan we al weten dat we kort daarop de eerste programmawijzigingen moeten doorvoeren." Een alternatief zou een festival met alleen zitplaatsen kunnen zijn, maar de organisatie is terughoudend: "Na bijna twee jaar pandemie zijn we liever iets realistischer dan te optimistisch." Wel gaat Transition 2022 hoe dan ook door, zo meldt het Transition festivalteam. De vorige editie, eind maart 2021, was geheel digitaal.

JAZZ OP PAPIER

MISHAKOSMOS



Mishakosmos:
The Music of Misha Mengelberg
 Amsterdam : Instant Composers Pool
 ISBN 978-90-824144-7-9
 Prijs: 35 euro.
 Meer info: <https://bit.ly/3znCinu>

COMPOSITIES MISHA MENGELBERG PRACHTIG VERZAMELD

Het besef dat Misha Mengelberg (1935- 2017) misschien wel de belangrijkste Nederlandse jazzcomponist is, een soort Nederlandse Ellington of Monk, is al geruime tijd tot de vaderlandse jazzscene doorgedrongen. Heel wat musici, van Frans Vermeerssen tot Benjamin Herman en van Jasper Blom tot Bo van de Graaf, hebben stukken van de ICP-oprichter op het repertoire genomen. In de jaren nul van deze eeuw besloot het Muziek Centrum Nederland (MCN) daarom om aan ICP-lid (en vaak ook -arrangeur) Michael Moore te vragen een bundel samen te stellen met composities van Mengelberg. Die verscheen in 2009 onder de titel 'Goedendagjes – Misha's moments musicaux' in een handig ringbandje. Maar met 27 titels was het boekwerkje natuurlijk verre van compleet.

Heerlijk absurdistisch

Daarom besloot de Stichting Misha Mengelberg ruim tien jaar later om de Amsterdamse Amerikaan nog wat meer tijd en ruimte te bieden voor een waardige opvolger voor die eerste bundel. Het resultaat ligt er nu in de vorm van 'Mishakosmos' (een speelse verwijzing naar de beroemde bundel pianostukken voor beginners van Béla Bartók, 'Mikrokosmos'). De fraai vormgegeven ringband (met uiteraard een kunstwerk van Han Bennink op de cover) bevat een behoorlijk uitputtende (zo niet complete) weergave van het oeuvre van de componist. Moore deelde het 250 pagina's tellende boekwerk in drie (of eigenlijk vier) secties in: 'Songs', 'Lead Sheets' en '(Concert) Scores'. Voorafgegaan door een mooie inleiding van mede-ICP'er Ab Baars en een korte uitleg van de samensteller over de verschillende rubrieken, zien we Mengelberg (op een foto van Ken Weiss) de geïnteresseerde muzikliefhebber luidkeels tegemoet lachen. De sectie die hiermee opent, 'Songs', zal bij iedereen dan ook regelmatig op de lachspieren werken. Veel van de songteksten (van de hand van Mengelberg zelf) die de stukken sieren, zijn heerlijk absurdistisch. Neem nu bijvoorbeeld 'Zo zacht als boter' (dat vooralsnog nergens een plek op de plaat vond):

Zo zacht als boter
 Als boter zo zacht
 En het werd steeds groter
 Ondertussen viel de nacht
 Zo zacht als boter
 Wie had dat nou gedacht?
 Het werd steeds idioter

Verder treffen we in deze sectie de merkwaardige popsong 'Anatole' (te horen op de cd 'Restless In Pieces'), de meezinger 'Zing zang zaterdag' en het veel gecoverde 'De Sprong, o romantiek der hazen'.

'Real Book'

De sectie 'Lead Sheets' bevat stukken die genoteerd zijn op de manier waarop die bijvoorbeeld ook in het 'Real Book' staan, als melodie met (eventueel) een daarbij behorend akkoordenschema. Hier overlapt 'Mishakosmos' het meest met 'Goedendagjes'. 'Driekusman total loss', 'Peer's counting song' en 'Rollo I, II en III' vinden hier onder meer onderdak. Het zal voor veel jazzgroepen vermoedelijk het vaakst geraadpleegde deel van het boek worden. Voor de praktische gang van zaken zou het daar...

[...vervolg op de volgende pagina](#)

om fijn zijn als er van deze sectie ook versies voor bes- en es-instrumenten beschikbaar zou kunnen komen, zodat de klarinet-tisten, trompettisten en altsaxofonisten er ook mee uit de voeten kunnen.

Virussen

Het laatste deel (en in aantal pagina's ook het grootste) zijn de 'Scores'. Dit zijn partituren, die uiteenlopen van het volledig uitgeschreven 'A la Russe' (voor klarinet, altviool en cello; onlangs te horen op het album 'De Hondenmepper') tot de zogeheten 'virussen'. Dit zijn korte stukjes die een belangrijk deel vormen van de methode van muziek maken zoals het ICP Orchestra die al ruim vijftig jaar heeft vormgegeven. Ze kunnen ingezet worden om een bestaande gang van zaken te ontregelen, een nieuwe richting te geven of iets geheel nieuws op te starten. Voorbeelden hiervan zijn 'Ezels' (waarbij de musici onder meer ezelklanken maken), 'Meelworm' 'Tuinhek' en 'Reukzout' (bij deze laatste drie wordt aangegeven dat ze door het hele orkest of door een subgroepje kunnen worden gespeeld). De rest van deze sectie bestaat uit partituren van stukken met gespecificeerde instrumenten, meestal uit de bezetting van het ICP Orchestra (zoals 'Kneushoorn' voor klarinet, tenorsax, trombone, cello en contrabas). Een aantal is twee keer terug te vinden, eenmaal 'klinkend' (in de sectie 'Concert Scores') en eenmaal met getransponeerde partijen (in 'Scores').

Niet naar de letter, maar naar de geest

Het boek is helder, duidelijk en overzichtelijk opgemaakt en laat zich door de ringband goed hanteren. Fraaie zwart-witfoto's van Misha Mengelberg scheiden de diverse secties en aan het eind van 'Mishakosmos' vinden we een alfabetische index op titel, plus een discografie waarin ook terug te vinden is op welke plaat een compositie te vinden is. Dat kan allicht helpen met het spelen van het materiaal. Het belangrijkste is echter dat de componist de laatste zou zijn die zou verlangen dat het allemaal precies en nauwkeurig uitgevoerd dient te worden. De stukken in 'Mishakosmos' vragen om een interpretatie naar de geest, en zeker niet naar de letter. En zo kan de Nederlandse jazzscene – zowel de professionals als de amateurs – nog jaren uit de voeten met de onmiskenbaar aanstekelijke én ontregelende muziek van Misha Mengelberg.

Herman te Loo

Pianist Uri Caine over MISHAKOSMOS:

"I first heard Misha Mengelberg and Han Bennink on Eric Dolphy's last recording 'Last Date' as a teenager and loved Misha's composition 'Hypochrismutreefuzz' both for the music and the title. Later when I heard him play live with the ICP I enjoyed the marriage of total freedom, creative anarchy and absurdist humor coupled with the reverence for the music of Monk, jazz tradition and swing. This is a music of imagination, irony and inside jokes as well as lyricism, angularity and emotional contrast."

"He and the ICP created their own tradition that included diverse musical styles, quick changes and references to older music, relentless swing (thanks also to bassist Ernst Glerum and drummer Han Bennink) that was ahead of its time and influenced many younger musicians. I am happy his compositions are being published so that we may all share his music." (bron: www.icporchestra.com)

Bekijk hier het overzicht van alle boekbesprekingen die in Jazzflits verschenen: <https://bit.ly/3iiHUrS>

JAZZ OP DE PLAAT

DENNIS VAN AARSSSEN

How To Live
Eigen Beheer



Crooner en jazz-zanger Dennis van Aarssen (27), winnaar van The Voice of Holland 2019, hoeft niet mee te doen aan het nieuwe tv-programma Better than Ever. In dit RTL-format komen kandidaten van talentenjachten aan het woord die het gemaakt leken te hebben, maar van wie nauwelijks meer iemand heeft gehoord. Dat lot is Van Aarssen niet beschoren. Hij heeft inmiddels zijn tweede cd uitgebracht, 'How To Live', met twaalf uitstekende stukken, (deels) van eigen hand.

Hoewel hij na The Voice vanwege corona maar een half jaar kon toeren met zijn show Start Spreading the News verwierf hij de Edison Jazzism Publieksprijs met zijn debuutalbum 'Forever You', dat in no time een gouden status bereikte. Recentelijk hoorden we Dennis 'Have yourself a merry little Christmas' zingen in de kerstreclame van Albert Heijn. Geen slechte resultaten voor een artiest die voor The Voice een grote onbekende was.

Voor 'How To Live' werkte Van Aarssen bij het schrijven van de liedjes weer samen met Jeff Franzel, voormalig pianist van Frank Sinatra en Sammy Davis Jr., en Maria Christensen, bekend van coöperaties met Celine Dion en Jennifer Lopez. De cd is opgenomen met de DvA Bigband in de E-Sounds Studio in Weesp, geproduceerd door Paul Willemsen en bevat slechts twee covers: 'Death of a bachelor' van Panic at the Disco en 'Lonely boy' van The Black Keys.

Dennis van Aarssen levert naar eigen zeggen met 'How To Live' zijn 'signature'-visitekaartje af. Hij swingt ongeremd en strak als Michael Bublé en zijn andere held, Frank Sinatra. Charmant is het fraaie melancholische duet 'Should be over you' met de verrassend volwassen klinkende jonge zangeres Loren Nine Geerts. De stemmen van de vocalisten mengen voortreffelijk. Wat een genot dat er nog steeds twintigers zijn die voluit gaan voor de klasieke bigbandjazz en het betere croonerswerk.

Hans Invernizzi

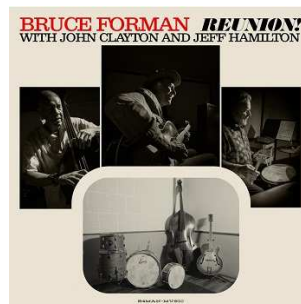
Bezetting:

Dennis van Aarssen (zang),
Loren Nine Geerts (zang),
DvA Bigband.

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

BRUCE FORMAN

Reunion!
B4Man-Music



Eind jaren vijftig en begin jaren zestig boekten gitarist Barney Kessel, bassist Ray Brown en drummer Shelly Manne als The Poll Winners grote successen. De Amerikaanse jazzgiganten produceerden als groep vijf elpees. Anno 2021 bewijzen gitarist Bruce Forman, bassist John Clayton en drummer Jeff Hamilton eer aan hun mentoren en helden met de cd 'Reunion!' waarop zij in dezelfde bezetting als hun voorgangers spelen. Om het feest compleet te maken doen ze dat ook nog eens op de originele instrumenten van Kessel, Brown en Manne. Voor Bruce, John en Jeff voelde het naar eigen zeggen alsof ze met de instrumenten van hun ouders de studio indoken. Bepalend voor de sound van de twaalf tracks op 'Reunion!' is de iconische holle Gibson ES-350 met F-gaten uit de late jaren veertig. Kessel speelde vrijwel uitsluitend op deze gitaar tot zijn dood in 2004. Pas recentelijk kreeg Forman de Gibson in handen. Hij laat het oude beestje ouderwets swingen, helemaal in de stijl van Kessel cs. Ook de oude bas en het oude slagwerk functioneren nog perfect in de handen van Clayton en Hamilton.

Bijna alle stukken die het trio uitkoos zijn klassiekers. Zo horen we onder meer 'April in Paris', 'Hammer's back in town' (met spraakzang), 'Stardust', 'Love potion #9' en 'Green Dolphin street'. Vanaf 1956 wonnen Kessel, Brown en Manne meerdere polls in DownBeat, Esquire, Melody Maker, Metronome en Playboy Magazine Jazz. Dat succes zullen Forman, Clayton en Hamilton niet kunnen evenaren, maar 'Reunion!' is een waardig eerbetoon en dat is voor de drie waarschijnlijk veel belangrijker dan prijzen.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Bruce Forman (gitaar),
John Clayton (bas),
Jeff Hamilton (drums).

Bekijk hier een video over de cd-opname:

<https://www.youtube.com/watch?v=hkYkRJwXAF8>

SCOTT HAMILTON & RENÉ TEN CATE QUARTET
Live In The Netherlands
O.A.P. Records

Half een 's nachts - doen we nog een set? Veel publiek is al naar huis en aan de contractuele verplichtingen is voldaan. Maar de barman roept nog niet 'de laatste ronde!' en de resterende luisteraars zijn de echte liefhebbers. Net als de muzikanten zelf, die er dus nog eentje nemen en besluiten dat ze een derde set gaan doen. Een setlist maken? Ben je belazerd, we zien het wel. En dan spelen met die hap.

Zo klinkt dit concert op 'Live In The Netherlands' van Scott Hamilton met een Nederlandse ritmesectie. Het geluid is niet altijd optimaal: de tenor had wat prominenter in het klankbeeld gekund. Hamilton blaast gewoonlijk op een bescheiden volume, maar de vibrafonist en de pianist zijn druk in de weer. De musici stonden zo te horen vlak naast elkaar, daar op dat podium in Gouda.

In muzikaal opzicht is dit een ontspannen ontmoeting van ouwe jongens onder elkaar. Een ritmesectie die er bovenop zit en solisten zonder pretenties. Hamilton zelf herinnert aan Zoot Sims: zo'n niet te categoriseren tenorist, halverwege swing en latere stijlen. Eentje die graag van start gaat door rond één nootje te spelevaren, ten einde de band 'together' te krijgen. Later komen de mooie loopjes wel. Nog wat achtergrond: Hamilton, zo weten de rijpere lezers, was tot in de jaren tachtig een omstreden muzikant. Dat was de tijd van de jazzpolitie. Wynton Marsalis mocht de traditie met het nodige aplomb gaan herontdekken, maar Scott en zijn maatje Warren Vaché (beiden blank en populair) kregen de nodige hoon over zich heen toen zij teruggrepen op het swingidioom. Een concert in het Bimhuis werd afgelast na een nijldige voorbeschouwing in een kwaliteitskrant.

En nu is Hamilton (67) zelf een gerespecteerde jazzveteraan die voortdurend overal en met iedereen musiceert: op de Bühne en in de platenstudio. Meestal in Europa, want hij woont sinds jaar en dag in Italië. Hij doet in dat opzicht denken aan Chet Baker: ook zo'n door Europa reizende solist die overal opduikt. Of, nog beter, aan drummer Eric Ineke. Een ooit versmadede muzikant die op de lange duur bij eenieder respect afdwingt dankzij doorzettingsvermogen en trouw aan zijn muzikale grondbeginselen.

Jeroen de Valk

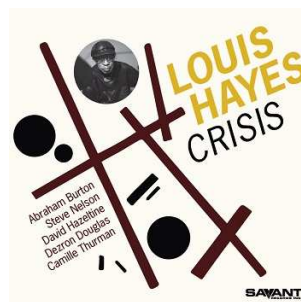
Bezetting:

Scott Hamilton (tenorsax),
 René ten Cate (vibrafoon),
 Johan Clement (piano),
 Hans Mantel (bas), Barry Olthof (drums).

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=yzmgIrcIrw>

LOUIS HAYES
Crisis
Savant Records



Dit is jazz uit New York. Onder elke noot die wordt gespeeld, schemert de complete Blue Note-catalogus van de jaren vijftig. Er staan enkele schrijvende ballads op 'Crisis', maar meestal is het swingen-met-die hap. Intro's alsof de voordeur wordt ingetrapt. Een beat die metersdiep is geworteld en niet een beetje, maar beestachtig swingt. Spierballenmuziek die naar zweet ruikt.

Dit alles hoort bij een stad waar de jazz wordt beoefend als iets waar je kei- en keihard voor moet werken. Elk optreden is een demonstratie van onvermoeibaarheid ter plekke en kennis van de eerbiedwaardige traditie. Louis Hayes past daarin: een leeftijdsloze man van 84 die zo te zien nog wel even meegaat.

Hij poseert met een stoer leren petje op de cover. Geen spoor van ouderdomsverschijnselen in de twee studiodagen waarin dit album resulteerde. Zoals meer veteranendrummers werd hij zelf bandleider: we zagen dit al bij Roy Haynes en Eric Ineke.

De musici zijn zowat een generatie jonger en bekenden in deze scene. Met uitzondering misschien van zangeres Camille Thurman (35), die overigens twee generaties scheelt. Ook al een zelfverzekerde dame. Het repertoire bestaat vooral uit minder bekende stukken waaronder 'Creeping crud', geschreven door Hayes zelf voor bassist Doug Watkins. Zo'n zestig jaar terug trokken ze vanuit Detroit naar New York.

Het titelstuk 'Crisis' is van Freddie Hubbard, die het opnam in 1961. Enig verband met de pandemie is er niet, hoewel de leider het niet kan laten te verzekeren in de liner notes: 'I know that I can come back strong when it's time.' Dat geloven we.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Abraham Burton (tenorsax),
 Steve Nelson (vibrafoon), David Hazeltine (piano),
 Dezron Douglas (bas), Louis Hayes (drums)
 + in twee stukken: Camille Thurman (zang).

Beluister hier het titelstuk:

<https://www.youtube.com/watch?v=O1IJNy6QBno>

DIETER ILG Dedications ACT

Dieter Ilg
Dedication



ACT

Corona droeg er ongetwijfeld toe bij dat bassist Dieter Ilg (60) uit Freiburg helemaal solo de studio in ging. Maar Ilg werkt al jaren als solist en met kleine formaties, waaronder duo's met trompettist Till Brönner en (wijlen) altsaxofonist Charlie Mariano. Dat klonk en klinkt allemaal niet verkeerd; onder meer omdat hij als Duitse bolleboos bloedserius klassiek is geschoold. Bij hem geen valse noten, strijkstokgeknars en ander gebluf.

Elke track van het album 'Dedications' is weer aan een andere persoon of ander fenomeen opgedragen. Denk aan zijn moeder, Bach en De Aarde. De dedicatie aan Charles Mingus klinkt inderdaad naar een geciviliseerde versie van de genoemde driftkop. Het stuk voor Johann Sebastian Bach bevat van die opeenvolgende loopjes zoals je die van de grote barokmeester verwacht. In een track voor Nat Adlerley komen flarden van diens 'The old country' voorbij.

Elders horen we ook een samenspel van een melodie in het hoge register met basnoten in de diepte. Of 'gewoon' geplukte noten met flageoletten, of complete akkoorden. Bij de gemiddelde bassist ontaardt dat laatste al snel in een kwarttonenfestijn, maar Ilg blijft zuiver intoneren. Zoals gezegd: geen blufpoker, alles klopt.

Hij komt over als een perfectionist, maar belooft op het hoesje dat dit alles tot stand kwam 'ohne Vorgaben oder Vorbereitungen'. Het is dus 'Musik im Augenblick'. Ofwel, zoals wij jazzo's dat zeggen in goed Nederlands: 'In the moment.'

Jeroen de Valk

Bezetting:

Dieter Ilg (contrabas).

Bekijk Dieter Ilg hier live:

<https://www.youtube.com/watch?v=rgS4CfyRrSA>

GUUS JANSSEN Guus Janssen Organ Eigen Beheer



Kerkorgels zijn eigenlijk slapende monsters, veilig opgeborgen in kerken. Op zon- en feestdagen mogen ze, weliswaar achter gesloten deuren, hun krachten vertonen. 'Pianist' Guus Janssen maakte een orgel-cd. Hij bespeelt op deze plaat het orgel van de Doopsgezinde Gemeente van Zaandam, op initiatief van de lokale jazzorganisatie Jazz Inverdan.

Op 'Guus Janssen Organ' treft u niets kerks aan. Janssen speelt voornamelijk eigen composities. En die zijn schitterend, met een duidelijke link naar de Amsterdamse school der vrije compositie. Mengelberg is nooit ver weg.

'Guus Janssen Organ' is een album om als luisteraar mee te worstelen. De 'liner notes', geschreven door broer Hans Janssen, konden het niet treffen der weergeven. Bij de eerste keer afspelen stond bij hem de buurvrouw voor de deur met de vraag, wat er in godsnaam aan de hand was. Begrijpelijk, want dit is een cd waarin je moet groeien. Bij wederhoren lijkt er steeds weer iets anders nieuws te gebeuren. Het is een verrassende plaat.

Het zou Guus Janssen niet zijn als een ode aan zijn persoonlijke voorbeelden ontbrak. En ook daar is Janssen verrassend in: 'The eventual come-back of Gary Glitter (on the way home to earth)' van de enigszins uit beeld verdwenen Tilburgse componist Jacq Palinckx is opgenomen. En ook een ode aan onze 'eigen' Amerikaan Michael Moore. De plaat eindigt met een stuk van Gilberto Gil. Of dit een ode is aan de Braziliaanse componist is de vraag. Het stuk 'Domingo no parque' lijkt een oproep om kerkorgels te bevrijden uit hun beklemmende situatie.

Meester-orgeltemmer Guus Janssen heeft een schitterend album afgeleverd. En niet alleen voor orgelliefhebbers!

Bart Hollebrandse

Bezetting:

Guus Janssen (kerkorgel).

Guus Janssen op kerkorgel (vanaf 6.05 min):

<https://www.youtube.com/watch?v=1KR9xcjZNs4>

LEO JANSSEN GROUP
Echoes Live
Lion & Stab Records



Toen ik las dat saxofonist Leo Janssen, eerste tenor bij het Metropole Orkest, aan yoga deed, snapte ik de cd 'Echoes Live' meteen beter. Het is een cd om bij weg te dromen, maar zeker niet om bij in slaap te vallen. De zeven nummers op de plaat zijn in de studio live opgenomen en lopen steeds in elkaar over. De nummers eindigen met sferische akkoorden van de synthesizer en het volgende nummer begint daar ook weer mee. Het eerste nummer 'Song for Peter' heeft ook zo'n sferisch begin, waarbij er langzaam steeds meer ritme bij komt. Rond minuut vier is het nummer op stoom en dat vond ik eerlijk gezegd wel erg lang duren, ik werd er een beetje zweverig van.

Die sferische begin- en eindstukken zorgen er mede voor dat de nummers lang duren, tussen de acht en twaalf minuten. Maar die lengte wordt ook bepaald door de lange soli van Leo Janssen en gitarist Peter Tiehuis (ook Metropole). Dat is bepaald geen straf, want beide heren beheersen hun instrument tot in de puntjes en de soli zijn een genot om naar te luisteren. De andere muzikanten krijgen wat minder soloruimte, maar de soli die zij spelen, zoals de bassolo van Xander Buvelot in 'Ways to find the truth' en de keyboardsolo van Stromvogel in 'L'ombellico del mondo' zijn ook absoluut de moeite van het beluisteren waard. Dat de cd eindigt met een nummer met een vette fusion groove, 'Kingsday', vond ik wel mooi als signaal dat het wegdroemen nu toch echt afgelopen moest zijn.

Nog een kleine, kritische kanttekening: de vaak door Peter Tiehuis en Leo Janssen unisono gespeelde thema's willen nog wel eens een beetje rammen. Verder is deze goed opgenomen cd met fusion, modale jazz, sferische impro en fjordjazz (om maar wat passerende stijlaanduidingen voor deze cd te noemen) een heerlijke wegdroom-maar-welwakker-blijven cd, gespeeld door fantastische muzikanten. **Gijs Ornée**

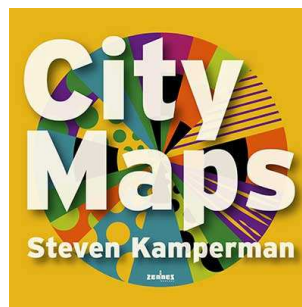
Bezetting:

Leo Janssen (sax), Peter Tiehuis (gitaar), Stormvogel (toetsen), Xander Buvelot (basgitaar), Arno van Nieuwenhuize (drums), Martin Gort (percussie).

Maar hier kennis met deze groep:

<https://www.youtube.com/watch?v=HxHJO0NZp00>

STEVEN KAMPERMAN
City Maps
Zennez Records



Rietblazer Steven Kamperman is een man van vele (compositorische) talenten. Een opera over Hildgard Von Bingen, een jazztrio met kerkorgel, een duo met een draailierbespeler, het behoort bij de Utrechter allemaal tot de mogelijkheden. Bij zijn nieuwste project, 'City Maps', neemt hij de luisteraar mee op een muzikale reis door een denkbeeldige stad. De uitvoering ervan legt hij in handen van een nieuw, drumloos kwartet met zijn vaste kompaan Dion Nijland op bas, de Belgische trompettist Bart Maris en de aanstormende gitaarheld Jorrit Westerhof. 'Drumloos' is overigens niet helemaal juist, want in twee nummers op dit album neemt Kamperman zelf plaats achter het drumstel. In 'Old bridge' zet hij daarmee de band aan tot een stevige rock-climax, na een subtiele opening met een fraaie trompetmelodie en Frisell-achtige gitaarlijnen. Het concept van de verschillende plekken in een stad biedt de mogelijkheid tot een diversiteit aan sferen. Zo ademt 'Gotteshaus' een gewijde sfeer, met een melancholieke solo van Maris. 'Harbour' klinkt juist weer omineus en machinaal, alsof je de kranen en schepen in de haven hoort. 'Mall' en 'Subway' worden gekenmerkt door een vrolijke en speelse huppel die doet denken aan het werk van Raymond Scott. En in 'Office park' pakt Westerhof uit met een heerlijk gruzige rocksolo. Aldus wordt 'City Maps' inderdaad een boeiende reis voor tussen je oren. De beeldende kracht van de stukken is sterk en het kwartet is zorgvuldig samengesteld uit muzikanten die zich graag voor de groepsclank en het invullen van de composities inzetten. Live wordt het programma aangevuld door beelden van videokunstenaar Henrietta Müller; die moeten we er bij de cd maar bij denken.

Herman te Loo

Bezetting:

Bart Maris (trompet, piccolo trompet), Steven Kamperman (klarinet, altklarinet, drums, composities), Jorrit Westerhof (gitaar), Dion Nijland (bas).

Bekijk hier het openingsstuk, 'Grand Boulevard':

<https://youtu.be/a9GB1YqhVDE>

NOISE LINGUISTIX
Scattered Vibrations
Opto Music



Bassist Mihail Ivanov startte zijn internationale muzikale carrière in Nederland, waar hij studeerde aan het Conservatorium van Amsterdam. Met het Blazin' Quartet won hij in 2008 de Dutch Jazz Competition, maar sinds een aantal jaren opereert hij weer vanuit zijn vaderland Bulgarije. Noise Linguistix is zijn nieuwste project, een duo met gitarist Alexander Logozarov. Het tweetal maakt vooral filmische muziek waarin ruimte is voor gasten. Pianist Martin Markov zorgt voor een sfeervolle, Satie-achtige opening in 'Evolutions 9' en in 'Lies' levert Rossen Zahariev een soepele bugelbijdrage. Het debuutalbum, 'Scattered Vibrations' wordt uitgeluid met een verrassende popsong: 'I'd die for him' met zangeres Sibina Radenkova en door Stefan Goranov geprogrammeerde elektronische drums. Tussendoor laten de snarenmannen horen dat ze het echter ook goed met zijn tweetjes af kunnen. In het kale en bluesy 'Cactus' (zoals de meeste composities van de hand van Ivanov) komt hun onberispelijke muzikaliteit goed tot zijn recht.

Herman te Loo

Bezetting:

Alexander Logozarov (gitaar), Mihail Ivanov (bas)
 + Sibina Radenkova (zang), Rossen Zahariev (bugel),
 Martin Markov (piano),
 Stefan Goranov (drum programming).

Bekijk hier wat filmpjes van Noise Linguistix:
<https://bit.ly/3qEeAzD>

VAN RULLER/HOGENHUIS
Spirits High
Eigen Beheer



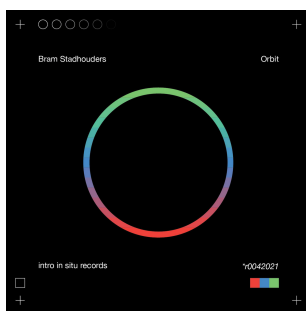
Dat gitarist Jesse van Ruller goed kan samenwerken met saxofonisten, blijkt uit zijn jarenlange plek in het kwartet van Jasper Blom. Met altsaxofonist Maarten Hogenhuis vormt hij nu een nieuw duo, dat met 'Spirits High' zijn debuutplaat (op vinyl) maakt. De muzikale zielen van het tweetal zijn behoorlijk gelijkgestemd, en bieden een breed arsenaal aan sferen en invloeden. Hogenhuis kennen we als een lyricus in zijn eigen trio, maar ook als de gespierde powerblazer in Bruut! In de ballad 'First steps, born again' komt die eerste kant aan bod, en zet hij zijn hese alt tegen de smaakvolle gitaarlijnen van Van Ruller aan. Het slotstuk, het ontroerende en toepasselijk getitelde 'Into silence', kent een zelfde soort sfeer. 'Drops' is een heel ander verhaal: up-tempo en funky met een lekkere rauwe saxmelodie. Van Ruller maakt goed gebruik van zijn effectapparatuur, waarmee hij (dankzij het octaver-pedaal) ook voor baslijnen tekent. Het openingsstuk, 'Tide-line', begint met een mooi exposé van de mogelijkheden hiervan, alvorens Hogenhuis heupwiegend en Getz-achtig het nummer binnenwandelt. In 'Bye bye big city bye' zet hij de pedalen in voor een ingetogen rauwheid à la Marc Ribot. Het titelstuk van de plaat is het meest jazzachtige nummer, lekker ritmisch en met een flinke scheut blues. Door het hele album getuigt het tweetal van lichtvoetigheid, speelsheid en een fijnzinnig gevoel voor humor, getuige bijvoorbeeld het huppelige 'Apollo'.

Herman te Loo

Bezetting:

Maarten Hogenhuis (altsax),
 Jesse van Ruller (gitaar).

Luister hier naar de titeltrack:
<https://youtu.be/SHyZtTl4jVM>

BRAM STADHOUDERS**Orbit****Intro In Situ Records**

Als er een categorie 'ultra-artistiek' zou bestaan: Bram Stadhouders. Typisch een kunstenaar die diverse stromingen in zijn carrière doormaakt. Hij is in zijn eentje begonnen. Daarna samen met drummer Onno Govaert. In eigen beheer maakte hij bijzonder eigenzinnige producties. De basis is altijd zijn gitaar, waarbij hij een karakteristieke voorkeur heeft voor hoge tonen. Maar waar hij al zijn elektronische effecten vandaan haalt is een raadsel. Feit is wel dat hij altijd ook zijn laptop gebruikt als muziekinstrument. Hij deed eens een project met een groot mobiel danszaalorgel - de Rhapsody - aangestuurd door zijn gitaar. Daarmee stond hij zelfs op het North Sea Jazz Festival. Hij werkte ook samen met de acht zangers van het Nederlands Kamerkoor. Recentelijk was er ook een heel creatief project met vocaliste Sanne Rambags en drummer Joost Lijbaart. Momenteel houdt hij zich zelfs met barokmuziek bezig.

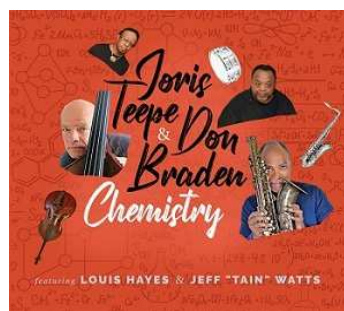
Dit album is het resultaat van het live-project 'Orbit'. Stadhouders speelt daarbij op een surround-gitaar. Op elke snaar zit een aparte pick-up. Hij staat zelf in het midden van een ring van acht luidsprekers en het publiek zit buiten die ring. Voor het album is de muziek teruggebracht naar 'gewoon stereo'. Maar wat een ruimtelijk geluid horen we. Verwacht geen melodische rode draad. Er zijn nauwelijks thema's. Wel veel korte, sterk ritmische fragmenten, waardoor elke track een kleine suite, of een landschap van klanken wordt. Een magma-uitbarsting van noten wordt over de luisteraar gegoten. Bram Stadhouders zegt: "De muziek op dit album nodigt je uit om in de muziek te gaan zitten en te verdwijnen". Let daarom niet op de titels zoals: 'Bino cular' en 'Manu fact'

'Orbit' doet denken aan Yosi Horikawa, die ook veldopnames verweeft met zijn muziek. En er is ook een verbinding met Collin Benders' 'vintage synthesizers'. Pat Metheny komt om de hoek kijken omdat ook hij via zijn gitaar een reusachtig orkest ('Orchestrion') aanstuurde. Maar voor u naar de winkel snelt: 'Orbit' is 'wegens milieuoverwegingen' uitsluitend digitaal verkrijgbaar.

Peter J. Korten

Bezetting:

Bram Stadhouders (gitaar en synthesizers).

TEEPE/BRADEN TRIO OF LIBERTY**Chemistry****Creative Perspective Music**

De Nederlandse bassist Joris Teepe en de Amerikaanse saxofonist Don Braden spelen al dertig jaar samen, namen twintig cd's op en vanwege hun muzikale verbinding kreeg hun tweede cd van het Trio of Liberty de titel 'Chemistry'. Op vier nummers is Jeff 'Tain' Watts de drummer, op drie andere veteraan Louis Hayes. Twee heel verschillende drummers die de muziek een ander karakter geven. Watts is een explosieve drummer, slaat hard op zijn snaredrum en cymbals en eist de aandacht op. Het is dat Teepe zo'n goede moderator is, die de twee anderen om aandacht vragende muzikanten nog enigszins in het spoor houdt. Maar de chemie lijkt in de eerste drie nummers met drummer Watts op de chemische reactie van waterstofperoxide, gist en afwasmiddel, die onder de naam olifantentandpasta een enorme stroom schuim veroorzaakt. Braden levert een onstuitbare stroom noten waar je als luisteraar, om hem nog enigszins bij te benen, op een geven moment hijgend achteraan loopt. Oog voor de muzikale omgeving is er dan niet meer bij. Het is bepaald geen relaxte muziek om met een glaasje wijn bij weg te dromen. Pas in het drumloze 'Morning' krijgt Teepe in een duo met Braden de volledige grip terug en kan Braden laten horen dat hij niet altijd als een opgejaagd hert hoeft te klinken. In alle rust gaat de chemie in een kleurrijk mengsel over en als Louis Hayes in Horace Silvers 'Song for my father' de stokken overneemt van de uithijgende Watts komt alles toch nog op zijn pootjes terecht. Om in het laatste nummer 'Unit 7' echt te genieten van Braden op fluit, de prachtige strakke bas van Teepe en de heerlijk swingende Hayes.

Tom Beetz

Bezetting:

Joris Teepe (contrabas),
Don Braden (tenorsax, dwarsfluit),
Jeff 'Tain' Watts of Louis Hayes (drums).

Beluister hier een nummer met 'Tain' Watts:

<https://www.youtube.com/watch?v=DC5IG-6uR4E>

MICHEL VRYDAG MAPPING ROOTS**First Daylight**
Unit Records

Alweer een album dat laat zien dat er in België geweldige muzikanten rondlopen. Een van hen is de Brusselse basgitarist Michel Vrydag, die zich met diverse genres bezighoudt. Uiteenlopende muziek uit de hele wereld inspireert zijn composities, waarvan er veertien op 'First Daylight' zijn opgenomen, verdeeld over twee cd's. In het ensemble spelen, naast de leider, pianist Bram Weijters en drummer Daniel Jonkers. Vrydag bespeelt zijn basgitaar virtuoos en met een lichte klank, zodat het woord 'basgitaar' bij hem letterlijk valt op te vatten als 'een laag klinkende gitaar'. Er komen nergens 'slapping bass'-effecten of zwaar groovende baslijnen aan te pas. In zijn solo's verrast Vrydag ons met snelle loopjes in de hogere regionen van het instrument.

Pianist Weijters heeft een zeer prominente rol, waardoor je, als je de documentatie niet had gelezen, abusievelijk zou kunnen denken dat het gaat om een door hem geleid trio. In vaak flink lange solo's manoeuvreert deze pianist met groot gemak door allerlei toonaarden en zet, vertrekkend vanuit motieven, lange lijnen uit die resulteren in overtuigende melodische constructies. Terwijl hij lyrisch en overdacht te werk gaat, laat hij zich niet altijd meenemen met de vaak drukke ritmische patronen en fikse accenten die drummer Jonkers neerlegt. Dat levert soms een spannend contrast op tussen lyrisch pianospel en druk drumwerk, al kan de combinatie, wanneer het lang duurt, de aandacht doen verslappen, zoals in 'Tales of a thousand lakes'. Door zijn grote lengte van dertien minuten verliest dat stuk uiteindelijk aan zeggingskracht. Een dergelijk lengteprobleem doet zich echter niet voor in 'Ballade', een zeer relaxed gespeelde ballad die van het begin tot het eind boeit. Ook 'Rising tide', dat opent met een impressie van een Afrikaanse duimpiano op basgitaar, is overtuigend en redelijk beknopt, terwijl er interactief wordt gespeeld. Op de tweede cd staan enkele stukken in een iets andere benadering dan de eerste. Zo kent 'Les moutons' een stevige, verfrissende, latin-rock groove, die wordt aangehouden terwijl de pianist een ritmische 'single note'-solo op ons afvuurt, gevolgd door een flitsende solo van de bassist. Heel sfeervol is 'Chant', een stemmige hymne waarvan het thema een aantal keren wordt herhaald, zonder echte solo's. 'Treize', met langdurig herhaalde melodisch-ritmische patroontjes, een tijdje in Es en een tijdje in B, doet een beetje aan minimal music denken, maar zonder de strenge opzet die dergelijke muziek vaak heeft. In het up-tempo swingstuk 'Bright' horen we weer een lineaire pianosolo, staccato in 'single notes'.

Alles is heel mooi opgenomen, in balans, met een ruimtelijk geluid waarin alle instrumenten goed tot hun recht komen. **Ruud Bergamin** ----->

WADADA LEO SMITH
A Love Sonnet For Billie Holiday
TUM Records

In het kader van de tachtigste verjaardag van trompettist Wadada Leo Smith heeft het Finse label TUM vorig jaar al een aantal schitterende uitgaven gedaan. Eerder besprak ik in Jazzflits de cd-boxen 'Trumpet' (JF 361) en 'Sacred Ceremonies' (JF 362). 'A Love Sonnet For Billie Holiday', reeds opgenomen in 2016, betreft een trioplaat met toetsenman Vijay Iyer en drummer Jack DeJohnette. Met beide muzikanten heeft Smith een sterke band – zo is Iyer de pianist in het Golden Quartet en bezet DeJohnette ook het drumkrukje in het Great Lakes Quartet. Van die laatste groep verscheen ook de cd-box 'The Chicago Symphonies' bij TUM – waarover meer in een volgend nummer van JF. 'A Love Sonnet For Billie Holiday' kenmerkt zich niet door veel ritmische ontwikkeling, maar vooral door frasering en zich langzaam ontplooiende schoonheid. In het titelstuk horen we de trompet zich als een stem buigen langs de kalme pianolijnen en de melodische drums. Op deze wijze brengt Smith een geheel eigen hommage aan de grote zangeres. Van simpele imitatie is hier uiteraard geen sprake. Een ontroerend hoogtepunt op dit sowieso sterke album is 'Song for world forgiveness', van de hand van DeJohnette. De breekbare trompetmelodie brengt de humane boodschap over zonder een beroep te doen op sentimentaliteit of andere klefheid. De componist tilt met zijn drumwerk het stuk naar een indrukwekkende climax. In een aantal stukken speelt Iyer geen piano maar Fender Rhodes of Hammond. Op die momenten kruipt er een jazz-rock-sensibiliteit in die aan de jaren zeventig refereert zonder retro te worden. In het slotstuk, 'Rocket', zet hij het orgel in voor een fijne groove die de luisteraar een tevreden grijns op de lippen tovert.

Herman te Loo**Bezetting:**

Wadada Leo Smith (trompet),
Vijay Iyer (piano, Fender Rhodes, Hammond orgel),
Jack DeJohnette (drums, percussie).

Luister hier naar het titelstuk:

https://youtu.be/BdNO_lFGs0

Bezetting Mapping Roots:

Michel Vrydag (bas, composities),
Bram Weijters (piano), Daniel Jonkers (drums).

VARIA



Gasthoofdredacteur Lies Steppe op de omslag van Jazz&Mo' nummer 18.

'Groove' staat centraal in nieuwe nummer Jazz&Mo'

Het nieuwe nummer van Jazz&Mo', een uitgave van Muziekmozaïek, Vlaanderen, is uit. Gasthoofdredacteur van nummer 18 is Lies Steppe, presentatrice op de publieke omroep Klara en Jazz Middelheim. Zij koos 'groove' als thema. In het blad staat onder meer een interview dat Steppe had met drummer Joey Baron. Een greep uit de verdere inhoud: drummer Dré Pallemarts, gitarist Bert Dockx en bassist Mirko Banovic hebben het over hun eigen en andere 'grooves'. Verder is er aandacht voor de formatie STUFF en zijn er columns van Guy Peters, Maarten Weyler en Marc Van den Hoof. En natuurlijk zijn er ook weer platenrecensies opgenomen.

Meer info: <https://bit.ly/3sHwa8l>

Eerste namen festival Leuven Jazz bekendgemaakt

Pianist Fred Hersch, pianist Immanuel Wilkins, saxofoniste Lakecia Benjamin en de formatie NABOU van tromboniste Nabou Claerhout staan volgend jaar op het festival Leuven Jazz. De negende editie vindt van 11 tot en met 20 maart plaats in onder meer de plaatselijke schouwburg. Vast onderdeel van het festival is de B-Jazz Competition, een concours voor aanstormend jazztalent. Het volledige festivalprogramma wordt op 27 januari gepresenteerd.

INGEZONDEN

OPROEP: MEER JAZZ OP NPO-RADIO!

Geen van de vijf NPO-radiozenders heeft een jazzprogramma! Ik roep iedere Jazzflitslezer op om een e-mail aan één van de zenders te sturen met het verzoek om jazz te programmeren.

R.L. Mertens
Amstelveen

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

JAZZRADIOSTATIONS OP INTERNET

In Europa hebben zowel de Noorse publieke omroep **NRK** als de Deense publieke omroep **DR** een internetstation dat de klok rond louter jazz uitzendt, waarvan veel uit eigen land. Frankrijk heeft een volwaardig commercieel jazzradiostation: **TSF Jazz**. Deze drie zenders zijn complete radiostations met gepresenteerde programma's en nieuws.

Non-stop jazz bieden het recentelijk in Nederland gestarte particuliere jazzradiostation **Fascinating Jazz Radio** (zie het bericht op pagina 2 van deze Jazzflits), het in Amsterdam gevestigde **Jazz de Ville** (<https://jazzdeville.com/>), de Zwitserse stream **Radio Swiss Jazz** en vanuit Frankrijk **FIP Jazz**.

Luister hier naar:

NRK Jazz: <https://radio.nrk.no/> (kanaal NRK Jazz)
DR P8: <https://www.dr.dk/lyd/p8jazz>
TSF Jazz: <https://www.tsfjazz.com/>
FIP Jazz: <https://www.fip.fr/jazz/webradio>
Radio Swiss Jazz: <https://www.radioswissjazz.ch/en>



Een bekend Canadees jazzradiostation is **JazzFM 90.1** (Toronto). Ook in de VS zijn tal van jazzradiostations te vinden, veelal onder de paraplu van de publieke omroep NPR. Enkele voorbeelden zijn **WBGO** (New York), **KCSM Jazz 91** (San Francisco), **KSDS Jazz 88.3** (San Diego) en **Jazz90.1** (Rochester). Ook deze zenders zijn hier te beluisteren via internet en bieden gepresenteerde programma's. Wat de muziekkeuze betreft moet wel worden bedacht dat het aan de oostkust van de VS vijf uur vroeger is dan hier en aan de westkust acht uur.

Tot slot vermeldenswaardig is het jazzkanaal van de **Concertzender**, waarvoor geput wordt uit het uitgebreide archief jazzprogramma's van de zender: <https://www.concertzender.nl/>.

Luister hier naar:

JazzFM 90.1: <https://bit.ly/3z366pt>
WBGO: <https://www.wbgo.org/>
Jazz91: <https://bit.ly/3mvx8Rl>
Jazz90.1: <https://jazz901.org/>

Metropole Orkest brengt eerbetoon aan Toots Thielemans

Dit jaar is het honderd jaar geleden dat gitarist- mondharmonica-speler-fluiter Toots Thielemans werd geboren. Als eerbetoon geeft het Metropole Orkest onder leiding van Vince Mendoza daarom samen met pianist Kenny Werner, mondharmonica-speler Grégoir Maret en gitarist Philip Catherine begin mei een aantal concerten. In Bozar in Brussel, Parkstad Limburg Theaters, Muziekcentrum Enschede, Philharmonie in Essen, TivoliVredenburg en Koninklijk Theater Carré. Tijdens de concerten wordt een overzicht gegeven van de loopbaan van Thielemans.

Meer info:

<https://www.mo.nl/agenda/2022/toots-100>



Götz Alsmann maakt jazzpodcast

Voor de Duitse publieke omroep maakt zanger-presentator Götz Alsmann sinds 3 januari een podcast over jazz. Elke veertien dagen verschijnt een nieuwe aflevering van zijn 'Der geheime Garten des Jazz', waarvoor hij een greep doet uit zijn eigen collectie jazzplaten. "Der Podcast ist voller verborgener Geschichten, fantastischer Legenden und natürlich großartigem Jazz der 50er und 60er Jahre. Ich freue mich sehr, die Musik und die obskuren Anekdoten den Hörer:innen näherzubringen", aldus Alsmann op de WDR-website. Zoals de titel van de podcast al aangeeft, gaat Alsmann verder dan de 'usual suspects'. Zo is de eerste aflevering van de 'geheime tuin' gewijd aan de Amerikaanse trompettist John Plonsky.

Beluister de podcast hier:

<https://bit.ly/31c62Y6>

SPOTIFY AFSPEELLIJST Jazzflits 369

Wij maakten voor u in Spotify een afspeellijst met nummers uit albums die in deze Jazzflits aan de orde komen. Klik hier om deze te beluisteren:
<https://spoti.fi/32KYtbk>



Veel jazz van eigen bodem

in reeks Utrechtse zondagmiddagconcerten

Corona volente start op zondag 23 januari een Sunday Afternoon Jazz-serie in TivoliVredenburg, Utrecht. De reeks omvat vijftien concerten op bijna iedere zondagmiddag van het eerste halfjaar 2022. Met veel jazz van eigen bodem en een enkel uitstapje naar het buitenland. De Vlaamse bassist Yannick Peeters trapt de reeks af en trompettist Eric Vloeimans sluit 5 juni de rijen. Verder worden onder anderen verwacht: Kika Sprangers Quintet (6 februari), Teus Nobel (6 maart), Montis, Goudsmit & Directie (17 april), Rembrandt Frerichs (24 april), Tingvall Trio (15 mei) en Ambrose Akinmusire Quartet (29 mei).

Boy Edgar Prijs-winnaars spelen met Metropole Orkest

Vier Boy Edgar Prijs-winnaars, saxofonist Benjamin Herman, gitariste Corrie van Binsbergen, pianist Jeroen van Vliet en pianist, tevens Componist des Vaderlands Martin Fondse, staan eind maart samen op het podium met het Metropole Orkest onder leiding van Ansgar Striepens. Ze geven twee concerten; in LantarenVenster, Rotterdam en Schouwburg Tilburg.

Meer info: <https://bit.ly/3FPVv8M>



Paulus Schäfer Trio met Dominique Paats. (Persfoto)

FESTIVAL JANUARI

28^{ste} DJANGOFOLLIES

Concerten in onder meer Antwerpen en Brussel
13 tot en met 30 januari 2022

(<https://djangofollies.be/agenda-2/>)

Met onder anderen: Alexandre Cavalière Quintet, Paulus Schäfer Trio & Dominique Paats en Amati Schmitt & Brady Winterstein.

JAZZ IN BEELD

Het duo **Mofaya** was 10 november 2021 te gast in Brouwerij Martinus, Groningen. Saxofonist John Dikeman, ooit mede-oprichter van Cactus Truck, is getogen in Kentucky (VS). Drummer Aleksander Škorić komt uit Servië. Ze gingen niet alleen geografisch op reis, maar vooral muzikaal. Beiden kwamen in Nederland terecht, maar dat bleek slechts een tussenstop. In Wild West-termen zouden we ze 'drifters' noemen. Ze zijn zoekend. En heel positief zoekend.

Tijdens het concert bouwden de twee langzaam naar een duidelijke climax. Op sommige momenten realiseerde Dikeman, een van meest krachtige blazers in de wereld, dat hij op tenorsax te kort kwam. Meer 'power' en vooral meer bereik haalde hij uit zijn bassaxofoon. Škorić haalde zijn energie en motivatie vooral uit zijn lichamelijke expressie. Toegankelijk concert? Nee. Maar wel eentje om je te blijven herinneren.



John Dikeman op de bassaxofoon.
(Foto: Willem Schwertmann)

Na de pauze was het de beurt aan gitarist **Jorrit Westerhof**, die ook de nodige elektronica had meegenomen. Aan de ene kant kon het contrast niet groter zijn. Van de luidruchtige reis met Mofaya was geen enkele sprake meer. Aan de andere kant was ook Westerhof op zoek. Hij zoekt het in de zwevende elektronica. En ook dat is interessant!

Bart Hollebrandse



John Dikeman op tenorsax. (Foto: Willem Schwertmann)



Jorrit Westerhof. (Foto: Willem Schwertmann)

JAZZWEEK TOP 10 2021

(de in 2021 meest gedraaide platen op de Npprd-Amerikaanse jazzradio)

- 1 Emmet Cohen**
Future Stride
- 2 The Baylor Project**
Generations
- 3 Veronica Swift**
This Bitter Earth
- 4 Vincent Herring**
Preaching To The Choir
- 5 Greg Abate**
Magic Dance:
The Music Of Kenny Barron
- 6 Mike LeDonne**
It's All Your Fault
- 7 Nelson Riveros**
The Latin Side Of Wes Montgomery
- 8 Dr. Lonnie Smith**
Breathe
- 9 Cory Weeds**
O Sole Mio!
- 10 Yoko Miwa**
Songs Of Joy

BESTE JAZZALBUMS 2021

Downbeat VS (albums met 5 sterren)

- Django Bates**
Tenacity
- Veronica Swift**
This Bitter Earth
- Jim Snidero**
Live At The Deer Head Inn
- Isaiah Collier & The Chosen Few**
Cosmic Transitions
- Wollny/Parisien/Lefebvre/Lillinger**
XXXX
- Kenny Garrett**
Sounds From The Ancestors
- Theo Croker**
BLK2LIFE A Future Past

BESTE JAZZALBUMS 2021

JazzTimes VS
(keuze van de medewerkers)

- James Brandon Lewis**
Jesup Wagon
- Floating Points, Pharoah Sanders & London Symphony Orchestra**
Promises
- Anna Webber**
Idiom
- Johnathan Blake**
Homeward Bound
- Vijay Iyer**
Uneasy
- Ches Smith And We All Break**
Path Of Seven Colors
- William Parker**
Migration of Silence
Into And Out Of The Tone World:
Volumes 1-10
- Pat Metheny**
Side-Eye NYC (V1.IV)
- Archie Shepp / Jason Moran**
Let My People Go



Zangeres Veronica Swifts album 'This Bitter Swift' is in meerdere eindexaarslijstjes terug te vinden en was in de VS en Canada ook vaak op de radio te horen in 2021. (Foto: Bill Westmoreland)

BESTE JAZZALBUMS 2021

TSF Jazz Parijs
(keuze medewerkers radiostation)

- Yom & Léo Jassef**
Celebration
- Samy Thiébaud**
Awé
- Samara Joy**
Samara Joy
- Pharoah Sanders, Floating Points**
Promises
- Yakir Arbib**
Three Colors
- Thomas de Pourquery & Supersonic**
Back To The Moon
- Florian Pellissier**
Rio
- Emmet Cohen**
Future Stride
- Stefano Di Battista**
Morricone Stories
- Belmondo Quintet**
Brotherhood
- Giovanni Mirabassi**
Pensieri Isolati
- Archie Shepp/ Jason Moran**
Let My People Go

BESTE JAZZALBUMS 2021**Nate Chinen VS** (NPR)**James Brandon Lewis**

Jesup Wagon

Artifacts

...and then there's this

Ches Smith And We All Break

Path Of Seven Colors

Vijay Iyer, Linda May Han Oh,**Tyshawn Sorey**

Uneasy

Johnathan Blake

Homeward Bound

Jason Moran

The Sound Will Tell You

Various Artists

KIMBROUGH

Floating Points, Pharoah Sanders**& London Symphony Orchestra**

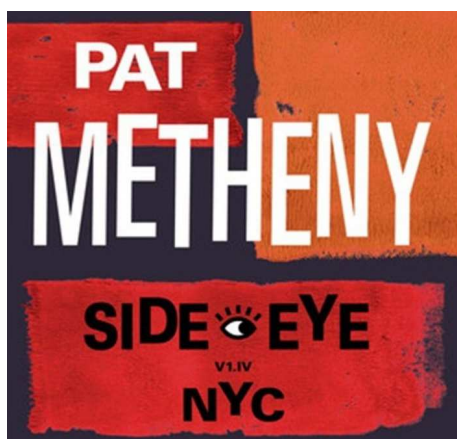
Promises

Sylvie Courvoisier**& Mary Halvorson**

Searching For The Disappeared Hour

Sound Prints

Other Worlds



'Side Eye NYC' van Pat Metheny.

BESTE JAZZALBUMS 2021**John Fordham UK** (The Guardian)**Ches Smith And We All Break**

Path Of Seven Colours

Pat Metheny

Side-Eye NYC (V1.IV)

Charles Lloyd And The Marvels

Tone Poem

Shai Maestro

Human

Gretchen Parlato

Flor

Jihye Lee Orchestra

Daring Mind

Tim Berne/Chris Speed/**Dave King/Reid Anderson**

Broken Shadows

Anthony Braxton

Quartet (Standards) 2020

Ruth Goller

Skylla

Parisien/Lefebvre/Lillinger/Wollny

XXXX

BESTE JAZZALBUMS 2021**Jazz.FM 91 Canada**

(keuze van de medewerkers van dit radiostation)

Jon Batiste

We Are

Kurt Elling

SuperBlue

Brandee Younger

Somewhere Different

Kenny Garrett

Sounds From The Ancestors

Gretchen Parlato

Flor

Veronica Swift

This Bitter Earth

Tony Bennett & Lady Gaga

Love For Sale

Terence Blanchard

Absence

Jazzmeia Horn And Her Noble Force

Dear Love

Jesse Ryan

Bridges

Amanda Tosoff

Earth Voices

BADBADNOTGOOD

Talk Memory

Arturo O'Farrill

Virtual Birdland

Theo Croker

BLK2LIFE A Future Past

Mike Freedman

Into The Daybreak

Julian Lage

Squint

Chick Corea Akoustic Band

LIVE

Joey DeFrancesco

More Music

Pat Metheny

Side-Eye NYC

Sons of Kemet

Black To The Future

Renee Rosnes

Kinds Of Love

Lorne Lofsky

This Song Is New

Erin Propp & Larry Roy

We Want All The Same Things

Avataar

Worldview

Michael Mayo

Bones

BESTE JAZZALBUMS 2021**Trouw**

(Mischa Andriessen)

Veronica Swift

This Bitter Earth

Ayumi Tanaka Trio

Subaqueous Silence

Kalfa/Badenhorst/Dumitriu

Black Sea Songs

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

DAVE PIKE – MARIMBA, VIBRAFOON (1938 – 2015)

David Samuel Pike (23 maart 1938, Detroit, Wayne County, Michigan; 3 oktober 2015, Del Mar, San Diego County, California) is een pionier op de vibrafoon. Op zijn achtste leerde hij piano, banjo, slagwerk. Onder invloed van Lionel Hampton en Milt Jackson studeert hij autodidact vibrafoon. Op zijn elfde zat Pike in het jeugdsymfonieorkest, het Detroit Junior Symphony Orchestra.

Zijn reisroute: Detroit, in 1952 naar Hollywood, Los Angeles, in 1958 naar San Francisco, in 1960 naar New York, in 1966 naar Berlijn, Loosdrecht in 1967, in 1973 naar Los Angeles, sinds zijn terugkeer naar Europa in 1985, naar Gent waar hij in het huwelijk trad en in de uitgaansbuurt aan de Kuiperskaai zijn jazzclub The Fusion opende.



Voor deze studie kocht ik 'Dave Pike – Four Classic Albums', negen euro voor Avid Jazz, EMSC 1249. De dubbel-cd bevat: 'It's Time For Dave Pike', 'Pike's Peak', 'Bossa Nova Carnival', 'Limbo Carnival'; 36 nummers, 150 minuten (Pike's binnensmonds mormelend meezingen inbegrepen).

Dave Pike werkte samen met Elmo Hope (1923-1967), Carl Perkins (1928-1958), James Clay (1935-1995), Curtis Counce (1926-1963). Bassist Curtis Counce was een van de eerste zwarten in de West Coast-ensembles. In **1954-1955** werkte Pike veel met saxofonist Herb Geller. Pike werd gevraagd in een Modern Jazz Quartet-achtige groep The Jazz Couriers, met leider pianist Eugene Russell. In **1956-1957** heeft hij eigen formaties, daarna wat met pianist Bobby ...[vervolg in de rechterkolom](#)



Dave Pike prominent op de hoes van de plaat die hij in 1968 in Nederland opnam met onder anderen Ruud Jacobs en Rob Franken. Luister hier een stuk van de plaat: <https://bit.ly/3HFx3CM>

Timmons en saxofonist Ornette Coleman, in **1957** een jaar bij pianist Paul Bley (1932-2016). Tussendoor is Pike bij de saxofonisten Buddy DeFranco, Dexter Gordon (1923-1990) en Harold Land (1928-2001). In **1960** leidt hij een eigen trio in de Five Spot in New York. In **1965** wordt Pike een jaar lang huisvibrafoonist in de Village Gate.

Luister hier naar het album 'Pike's Peak' (1962):
<https://www.youtube.com/watch?v=Tqul0b4OP1A>

Van **1961** tot 1964 is hij bij fluitist Herbie Mann (1930-2003) met wie hij een dozijn platen maakt en in 1964 op tournee gaat in Japan. (Op 8 november 1956 was Mann overigens in Hilversum voor de plaat 'Salute To The Flute' met de Combo van drummer Wessel Icken (1923-1957), waarbij de gebroeders Pim en Ruud Jacobs.)
In **1963** krijgt Dave Pike een prijs als New Star Vibraphone.

In **1966** verlaat Pike New York voor Berlijn en Nederland, vanuit Berlijn start hij in oktober 1966 zijn Europese tournee met losse medewerkers: hij vindt pianist Cees Schrama, bassist Koos Serierse en drummer Peter Ypma. (Diezelfde Schrama presenteerde van maart tot juni 1984 'Let's Swing', een Duitse jazzcursus in zeven lessen, uitgezonden door Teleac, ongetwijfeld met wat Pike.)

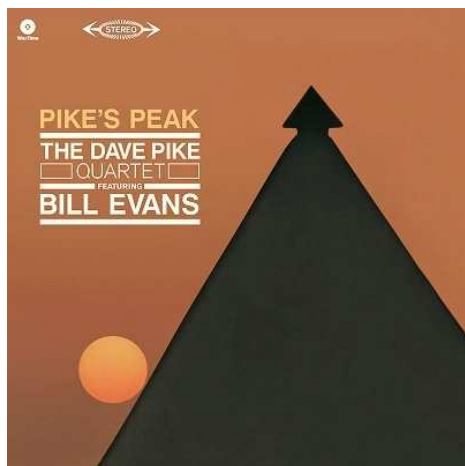
Op zaterdag 26 augustus **1967** speelt het Dave Pike Trio op het Tweede Roermond Hammerveld Jazz Festival. Diezelfde dag op het podium: de Circus Square Jazzband, Louis van Dijk (1941-2020), Henny Vonk, Misha Mengelberg, Willem Breuker, Han Bennink, New Sadi Quartet met Al Jones, Joop Hendriks, Rita Reys en het Pim Jacobs Trio.

Daags nadien op 27 augustus 1967 is Dave Pike met het Al ...[vervolg op de volgende pagina links](#)

Jones Trio op Jazz Bilzen. In het boek 'Jazz Bilzen – 1965-1981' staat een foto van de 'virtuoze vibrafonist en showman' met pianist Jean Fanis, bassist Roger Vanhaverbeke, drummer Al Jones. In de planning van Bilzen was Pike voorzien met 'Trio Rut Jacobs (bas) + Dave Pike (vibrafoniste)' voor 13.000 frank, zo staat het er. Bilzen had toen onder meer Henny Vonk, Lloyd Miller met Al Cohn en Zoot Sims, Jeanne Lee, BRT Big Band met Etienne Verschueren, Stella Banks, Peter Trunk, Dakota Staton, Stuff Smith en de Dutch Swing College Band.

Op 26 oktober 1967 werd Jazz Bilzen vertoond in VRT Tienerklanken. Voor de NCRV-TV bestond een programma Jazz met Jacobs. Op woensdag 1 november 1967 nodigt Pim broer Ruud uit, Rita Reys, Wim Overgaauw, Han Bennink plus Dave Pike.

Op 4 november 1967 speelt Pike vibrafon tijdens de Berliner Jazztage met pianist Fritz Pauer, bassist Hans Rettenbacher en drummer Joe Nay. Ergens in december 1967 - januari 1968: Pike met pianist Pim Jacobs in de Porgy and Bess, Terneuzen.



De hoes van het album 'Pike's Peak' met onder anderen pianist Bill Evans.

Pike blijft achter in Duitsland, speelt in Frankfurt met Tony Scott, vormt in **1968** een kwartet, de legendarische Dave Pike Set met gitarist Volker Kriegel (1943-2003), de Weense bassist Hans Rettenbacher (1939-1989) en drummer Peter Baumeister (°1940) (die had juist zijn diploma in de economie behaald en werd bankier). Vanaf 11 december 1971 hanteert Eberhard Weber de bas, op 25 maart 1972 verlaat Baumeister de Set. Pike musiceert tijdens een jazzfestival op 14 september 1972 in Kino Corso in [...vervolg in de rechterkolom](#)

Zürich. De groep blijft bestaan tot eind 1972.

In de jazzpers woedt een discussie over pop-jazz, jazzrock, elektrisch versterkte instrumenten. Fusion is in de mode met Klaus Doldinger's Passport en de groep Et Cetera van Wolfgang Dauner.

Volker Kriegel wist als geen andere Duitser jazz & rock tot fusie te brengen. Hij kon de combinatie gitaar en vibrafon succesvol doen klinken. Kriegel stond als eerste Duitse gitarist met de Dave Pike Set op vrijdag 2 juli 1971 op het Newport Jazzfestival, Rhode Island.

Voor de jazzfilosofen: Volker Kriegel studeerde bij filosoof-socioloog-musicoloog Theodor Adorno (1903-1969). Die schreef in 1933 'Farewell To Jazz' en in 1936 'On Jazz', essays die leidden tot reacties als 'Why did Adorno 'hate' jazz?', of 'some of the stupidest pages ever written about jazz', aldus Eric Hobsbawm.

Luister hier naar het album 'Times Out Of Mind':

<https://www.youtube.com/watch?v=odpU6B0faR4>

In **1968** is Pike in Soest (waar en wanneer?) met pianist Rob Franken (1941-1983), gitarist Joop Scholten, bassist Ruud Jacobs (1938-2019) en drummer Louis Debij. Pike ondersteunt de Nederlandse meidengroep Hearts of Soul. Op 30 juli 1968 trouwt zanger Rob de Nijs (°1942) met Elly Hesseling in Bergen op Zoom. Dezelfde avond opent Rob zijn Discothèque Club; de Dave Pike Five zorgt voor het trouwfeest met Franken, Jacobs, Scholten, Debij. Op 22 juli 1968 was De Nijs met Pike naar Saarbrücken gereisd voor een Duitse televisieshow. Op 10 mei 1968 had Ruud Jacobs zijn nieuwe groep Rainbow Train voorgesteld, genoemd naar Pike's compositie. Het is met deze formatie dat De Nijs toerde in de zomer van 1968. In mei is Rob in de Mont d'Or, Scheveningen, met orgelist Cees Schrama en drummer Pierre van der Linden. In deze periode heeft gitarist Wim Overgaauw (1929-1995) met Pike en Ruud Jacobs een trio in de stijl van Red Norvo.

Vanaf nu duikt Pike overal op in Duitsland, België, Zwitserland, Oostenrijk, Hongarije, Joegoslavië. Voor zijn opnamen doet hij een beroep op de MPS Studio in Villingen, Zwarte Woud, Musikproduktion Schwarzwald. Deze platenfirma werd in 1968 opgericht door Hans Georg Brunner-Schwer. Pike is gast bij de Kenny Clarke-Francy Boland Big Band met saxofonist Johnny Griffin, trombonist Erik van Lier en trompettist Benny Bailey.

Op zondag 8 september 1968, Jazz Am Rhein 68, voor NDR-WDR, met Pike, Franken, Ruud Jacobs, Hank Mobley, Johnny Griffin, Sadi, Francy Boland, Kenny Clarke.

Op 21 januari **1969** wordt 'Noisy Silence – Gentle Noise' opgenomen. Er volgt een promotietoer: zaterdag 8 maart 1969 op televisie, een Toots Thielemans Show met Lou Bennett, Phil Woods, Dave Pike. Naar Duitsland op 26 april in de Liederhalle, Stuttgart, 27 april in het Auditorium Maximum, Freiburg. Op vrijdag 20 juni 1969 zit Pike in het Volker Kriegel Quartet tijdens het Montreux Jazzfestival. Hij reist naar het Festival in Alba Regia, Hongarije, is in juni 1969 in Ljubljana, tijdens de Berliner Jazztage op 7 november 1969 in de Philharmonie, op 9 november in de Neue Welt.

Bekijk de Youtube-video van de Dave Pike Set uit 1969 met orgelist Ingfried Hoffman (°1935) in een NDR Jazz Workshop in Hamburg: vertolking van 'Slums on wheels', compositie van Kriegel: <https://bit.ly/3qUQzV8>.

Op 3 juni en 22 juli 1969 zendt NOS-televisie een concert uit [...vervolg op de volgende pagina links](#)

met Toots Thielemans, Nicole Croisille, André Brasseur plus Dave Pike, waarbij Etienne Verschuere, Nick Kletchkovsky, John Sluszny, Garcia Morales; dat was een verbinding met België.

17 mei 1969 is een bijzondere datum: BRT productieleider Elias Gistelink (1935-2005), vader van zanger David Linx, start in Antwerpen met Jazz Middelheim. De editie van 23 mei 1970 heeft de Dave Pike Set met de drie Duitsers op het podium. Op 20 oktober 1970 zendt het televisieprogramma Tienerklanken deze Middelheim Set uit; Pike speelt vijf nummers, afgewisseld met een interview.

Op 21 maart 1970 kon je op de Vara luisteren naar Pike en zangeres Sonja Bernd't (°1938). Op zondag 26 april 1970 is de Pike Set bij het tango-orkest van Alfred Hause voor NDR/WDR. Op 27 april zingt Karin Krog (°1937) bij de Pike Set.

Op 21 mei 1970 worden opnamen gemaakt in de Vara Studios in Hilversum met het Louis van Dijk Trio, de North Sea Jazz Sessions met Jacques Schols, John Engels, en Toots Thielemans, Helen Merrill, Conte Candoli, Frank Rosolino, Eddie Jefferson, twee nummers met Dave Pike.

De Pike Set speelt op 5 september 1970 tijdens het Bazillus Festival in Zug, Zwitserland.

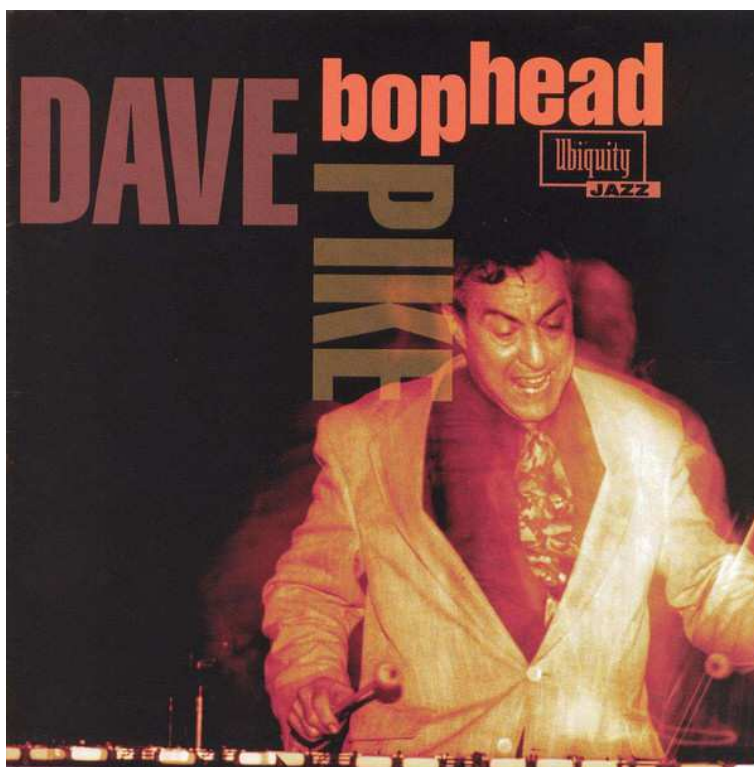
Op maandag 8 maart 1971 was er de boksmatch Cassius Clay vs. Joe Frazier. Die avond zou de Avro-televisie een show in kleur uitzenden met de Engelse zangeres Dusty Springfield, Procol Harum en de Dave Pike Set. De uitzending werd verplaatst naar 12 juni 1971. De show was in november 1969 opgenomen in Keulen en reeds door de ARD uitgezonden op 15 december. De show was bedoeld als Duitse ARD-inzending voor het Gouden Roos Montreux Festival van 26 april 1970.

Drie dagen na de boksmatch, op 11 maart 1971 speelt de Set in de WDR Studio 2 in Keulen.

In juni 1972 is de New Dave Pike Set in Rio de Janeiro, met Kriegel en Weber en drummer Marc Hellman. Deze Zuid-Amerikaanse toer wordt gedaan in opdracht van het Goethe Instituut.

In 1973 verhuist Pike teleurgesteld door de Europese avant-gardejazz naar Los Angeles. Hij werkt voor Nelson Riddle (1921-1985), in studio-orkesten voor Paramount,

[...vervolg in de rechterkolom](#)



Dave Pike op de hoes van 'Bop Head' (1997).

Buddy deFranco (1923-2014), Ray Anthony (°1922) (de laatste kan op 22 januari zijn honderdste verjaardag vieren).

Luister hier naar het album 'Noisy Silence – Gentle Noise':
<https://www.youtube.com/watch?v=IFQHoNakMkQ>

In oktober 1975 maakt Pike opnamen met gitarist Kenny Burrell voor Muse. Tussen 1977 en 1981 treedt Pike veel op voor bikers en surfers in Hungry Joe's, een Huntington Beach Club, met pianist Tom Ranier, gitarist Ron Escheté en bassist Luther Hughes.

In 1985 vestigt Pike zich in België. Op 27 juni 1986 speelt Pike op een tuifees bij kunstkenner Marc Pairon met bassist Anton Drukker (°1962) en drummer Dré Pallemmaerts (°1964), in het publiek herken ik zangeres Patricia Beysens (°1956). Saxofonist Mike Zinzen (1932-2013) speelde enkele nummers mee (bekijk de Youtube-video: <https://bit.ly/33gpxiY>)

In januari en februari 1987 is Pike vaak in de BRT Studio's, op 6 februari 1987 met de BRT Big Band met gitarist Freddy Sunder (1931-2016), destijds ook bij Francis Bay en Etienne Verschuere. Van Sunder is de uitspraak: "twintig procent van de musici denkt dat ze het beter kunnen dan de dirigent – en tachtig procent is er zeker van!". Was er ook bij: gastsolist Hugo Boogaerts (°1961), die had met zijn groep Small Talk een prijs gewonnen tijdens het concours Jazz Hoeilaart. Zegt Dave Pike tijdens de soundcheck: "I'm looking forward to hear you play, you have a very nice sound on the saxophone". Enkele tellen later: 'you are very talented, there's no need to be nervous Hugo, you will become better when getting older, don't you worry'.

Op 16 augustus 1987 is Pike op Jazz Middelheim, met het trio Bauwens-Rassinfosse-Simtaine.

In april 1986 begint de jarenlange samenwerking van Pike met pianist Rein de Graaff (°1942). Op 11 juli 1986 tijdens het JVC North Sea Jazz Festival in het Concertgebouw in Den Haag

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

overhandigt Michiel de Ruyter (1926-1994) aan De Graaff de Bird Trofee (in 1980 had die al de Boy Edgar Prijs gekregen). Het gemoed van Rein was niet top: zijn idool Hank Mobley (°7 juli 1930) was zes weken voordien overleden op 30 mei 1986. Gelukkig was Dave Pike bij de hand om een intiem 'I remember you' te spelen.

Op 17 januari 1987 demonstreerde de Graaff in de Oosterpoort, Groningen in een programma 'Van 52nd Street tot So What', hoe de bebop evolueerde. Dave Pike en saxofonist Teddy Edwards stonden hem bij.

Op 23 januari 1987: BRT-televisie in de reeks So What, Dave Pike met BRT Jazz-orkest.

Pike is tweemaal in de studio van Max Bolleman (°1944) in Monster: in 1986 voor Criss Cross met het Cedar Walton Trio, in 1988 voor Timeless met saxofonist Charles McPherson en het Rein de Graaff Trio.

Op 2 december **1988**: Jazzfestival La Spezia, Italië: Teddy Edwards en Dave Pike in duo.

In maart **1990** organiseert de Graaff een 'Opus de Jazz Revisited'-tournee met Pike en fluitist-saxofonist Frank Wess ('Opus De Jazz' was de titel van een plaat van Milt Jackson met Wess op 28 oktober 1955, met daarop een 'Opus de funk' van Horace Silver).

In september **1993** toert Pike nog eens met Rein de Graaff. In juli **1994** is hij op het North Sea Jazz Festival, bij de Vibes Giants.

Dan loopt voor mij zijn spoor dood: in **1996** een club-dance-plaat met Badmarsh & Shri, latin-jazz met Johnny Blas in **1997**, Mathar en 'indian vibes' ook 1997.

Op 17 april 1997 duikt Pike op voor een Jubilee Jazz Party in Nick Vollebregt's Jazz Café in Laren met saxofonist Herb Geller, zelfde concert met Rein de Graaff Trio (Koos Serierse (bas), Eric Ineke (drums)), Benny Bailey en de saxofonisten Ferdinand Povel en Ronnie Cuber.

Op zondag 20 april 1997, Terneuzen, Porgy and Bess, Rein de Graaff Trio met Ronnie Cuber en Pike, Frans van der Hoeven (bas), Eric Ineke (drums).

In oktober 1997 de Bophead-opnamen met gitarist Anthony Wilson, Teddy Edwards en drummer Albert Tootie Heath, Pike's eerste plaat als leider in tien jaar.

[...vervolg in de rechterkolom](#)



De hoes van 'Album' (1971), verschenen bij MPS.

1999: MPS presenteert Volker Kriegel, 'Zoom, The Legendary MPS Sessions', een compilatie 1969-1980, met twaalf tracks van de Dave Pike Set.

In maart 1999 de plaat 'All Business' met saxofonist Nick Brignola, gitarist John Patitucci en drummer Billy Hart, in NYC.

In februari **2000** de plaat 'Peligroso' in Hollywood, met trompettist Carl Saunders.

Op 2 november **2005** is de New Dave Pike Set in de Quasimodo present voor het Jazzfest Berlin, featuring gitarist Michael Sagmeister met het trio van pianist Christoph Spendel, in het kader van MPS Revisited. Op 3 oktober **2007** volgt een hereniging tussen Peter Baumeister en Dave Pike in de Jazzkeller van Frankfurt.

Wederom een hiaat tot 24 februari **2011**: dan starten Rein de Graaff, bassist Marius Beets en Eric Ineke met de Boppin' & Burnin'-toer, een concertenreeks met Pike. Soms zijn er gasten als de saxofonisten Tineke Postma (°1978), Benjamin Herman (°1968), Herb Geller alleen bij de start in Groningen, Sjoerd Dijkhuizen (°1972) en het Millennium Jazz Orchestra. De titel van de toer is ontleend aan een plaat van orgelist Don Patterson met trompettist Howard McGhee, saxofonist Charles McPherson, gitarist Pat Martino en drummer Billy James (opname 22 februari 1968, OJC 983).

In 2004 was Pike nog eens getrouwd. Zijn laatste jaren was hij veel ziek. Volgens zijn vrouw Brooke Eisenberg leed Dave aan emphysema, longemfyseem, een longziekte. Hij had zijn hele leven gerookt en wees niet altijd de drank af. Hij werd gecremeerd en zijn as werd aan de familie toevertrouwd. Pike had een zoon Jesse uit een vorig huwelijk en drie kleinkinderen. In 2018 verhuisde zijn weduwe naar het meer bruisende Manhattan aan de Upper West Side. Dave en Brooke kenden mekaar uit hun New Yorkse periode uit de jaren zestig, zij woonde sinds 1984 in Del Mar waar ze ook enkele jaren burgemeester was ...

Erik Marcel Frans ([discografische gegevens Dave Pike pag. 22](#))

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 20 december 2021



1 Nicholas Payton

Smoke Sessions
(Smoke Sessions)

2 Houston Person

Live In Paris
(HighNote)

3 Joe Farnsworth

City Of Sounds
(Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortzen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart

• Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 1 januari 2022

[Christof Thurnherr, Jazz'n'More](#)

FRED FRITH TRIO

Road (Intakt Records)

[Jacek Brun, www.jazz-fun.de:](#)

ARBENZ, VISTEL, MOUTIN

Conversation #4 – Vulcanized (Hammer Recordings)

[Madli-Liis Parts, Muusika:](#)

LEMBE LOKK

Secret Chords – Songs of Leonard Cohen (Le Furieux Music)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru:](#)

IGOR BUTMAN

Only Now (Butman Music Records)

[Jan Granlie, salt-peanuts.eu:](#)

RED KITE

Apophenian Bliss (Rare Noise Records)

[Christine Stephan, Jazzthetik:](#)

TRIOSENCE

Giulia (Sony Masterworks)

[Viktor Bensusan, jazzdergisi.com:](#)

GERRY GIBBS

Songs From My Father (Whaling City Sound)

[Henning Bolte, Written in Music:](#)

STEVEN BERNSTEIN'S MILLENNIAL TERRITORY ORCHESTRA

Trutures In Time (Community Music Vol. 1) (Royal Potato Family)

[Tony Dudley-Evans, LondonJazz News \(UK\):](#)

EDQ (Dean, Tippett, Laurence, Moholo)

They All Be On This Old Road: The Seven Dials Concert
(Ogun Records)

[Patrik Sandberg, Jazz:](#)

JOEL LYSSARIDES

Stay Now (ACT)

[Cim Meyer, Jazz Special:](#)

THOMAS CLAUSEN TRIO

Back 2 Basics (Stunt Records)

[Lars Mossefinn, Dag og tid:](#)

CHRISTIAN WALLUMRØD

Speaksome (Hubro)

[Matthieu Jouan, citizenjazz.com:](#)

CANSU TANRIKULU W/ GREG COHEN, TOBIAS DELIUS

Kantof De Fermiteco (LowSwing Records LOSW 07)

[Axel Stinshoff, Jazz thing:](#)

RAY ANDERSON POCKET BRASS BAND

Come In (Double Moon)

[Luca Vitali, Giornale della Musica:](#)

INGAR ZACH/MICHELE RABBIA

Musique Pour Deux Corps (Sofa Music)

[Yves Tassin, JazzMania:](#)

NABOU

You Know (Outnote records)

[Jos Demol, jazzhalo.be:](#)

BRAM DE LOOZE

Vice Versa (Eigen Beheer)

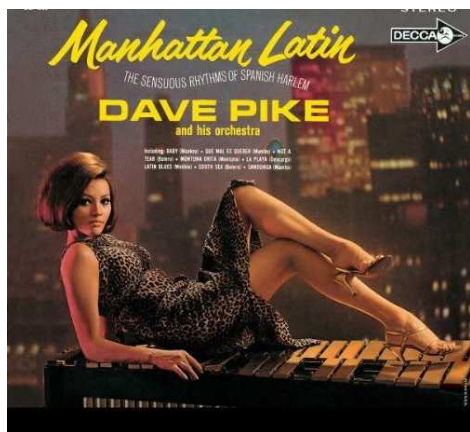
[Ivan Shelekhov, Meloport \(Ukraine\):](#)

FOA HOKA

The Best Of Foa Hoka 1991 — 2021 (SKP Records)

De Europe Jazz Media Chart [geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.](#)

DISCOGRAFISCHE GEGEVENS DAVE PIKE



Jazzflitslezers weten het, wij streven geen volledigheid na. Dit zijn data om een echte discografie op te starten. Navolgend is Dave Pike aanwezig op vibrafoon, soms met marimba, percussie...

2 en 13 nov 1956, **The Jazz Couriers**, 'Gene Norman Presents The Jazz Couriers', in Hollywood voor Whippet Record Company, een labeltje van Gene Norman, van 1956-1958

21 aug 1957, **Paul Bley** Quartet featuring Dave Pike, 'Solemn Meditation', met Charlie Haden en Lenny McBrowne, in Hollywood, nu FSR 515 (Fresh Sound Records)

30 jan, 9 feb 1961, **Dave Pike**, 'It's Time For Dave Pike', met Barry Harris, Reggie Workman, Billy Higgins, origineel Riverside, nu OJC 1951, lieflijke plaat

24-25-26 apr 1961, **Herbie Mann**, 'The Family Of Mann', in NYC voor Atlantic 1371

25 apr 1961, **Herbie Mann** Afro-Jazz Sextet + Four Trumpets, Atlantic 1371

26 apr 1961, **Herbie Mann**, 'Returns To The Village Gate', NYC

nov 1961, **Dave Pike** Quartet featuring Bill Evans, 'Pike's Peak', met Herbie Lewis, Walter Perkins; een van de eerste platen van Evans na de tragische dood van zijn bassist Scott LaFaro op 6 juli 1961, auto-ongeval

begin 1962, **Herbie Mann**, 'Brazil, Bossa Nova & Blues', Pike op marimba, Haygood Hardy, vibes, Pike was in juli 1961 in Brazilië, hier opgenomen in NYC, United Artists 14009, heruitgegeven als 'Sugarloaf, Jazz Impressions Of Brazil', Solid State 1962

6 en 8 feb 1962, **Bill Evans**, 'Piano Player', compilatie 1956-1971, met Herbie Lewis, Walter Perkins

6 en 7 sep 1962, **Dave Pike** Plays the Music Of Joao Donato, 'Bossa Nova Carnival', met Clark Terry, Kenny Burrell, Rudy Collins, New Jazz 8281, Donato als componist

12 dec 1962, **Dave Pike**, 'Limbo Carnival', met Leo Wright, Jimmy Raney, Tommy Flanagan, Rudy van Gelder studio, New Jazz 8284

28 dec 1962, **Dave Pike** 'Plays the Jazz Version of Oliver!', Tommy Flanagan, Jimmy Raney, George Tucker, Walter Perkins, Moodville 36, RvG studio

7 jul 1963, **Herbie Mann** featuring Don Friedman, 'Live At Newport', met Attila Zoller, het festival van George Wein (1925-2021), Wounded Bird 1413

11 feb, 21 mrt, april 1964, **Dave Pike** and his Orchestra, 'Manhattan Latin', The Sensuous Rhythms of Spanish Harlem, Hubert Laws, Chick Corea, Attila Zoller, Decca 74568

31 mar 1964, Dave Pike Nonet

6 apr, 6 en 8 mei 1964, **Herbie Mann**, 'The Beat Goes On' (1964-1967), compilatie met Clark Terry, King Curtis, Roy Ayers, Don Friedman, Reggie Workman, Attila Zoller, Atlantic 1483

apr-mei 1964, **Herbie Mann**, 'My Kinda Groove' featuring Dave Pike, Atlantic 1433

3 mrt 1965, **Herbie Mann** Nonet with Ray Ellis Orchestra, Atlantic 1437

24 mei 1965, **Herbie Mann** featuring Chick Corea, 'Monday Night At The Village Gate, NYC'

Luister hier naar het album 'Noisy Silence – Gentle Noise':
<https://www.youtube.com/watch?v=IFQHoNakMkQ>

1 en 2 jun 1965, **Herbie Mann** Octet with Oliver Nelson Orchestra, 'Latin Mann', Afro To Bossa to Blues, met Carmell Jones, Joe Newman, Jimmy Heath, NYC, Columbia 2388

3 jul 1965, **Herbie Mann**, 'Standing Ovation At Newport', Atlantic 1445

26 okt, 2 nov 1965, **Dave Pike**, 'Jazz For The Jet Set', Herbie Hancock op orgel, Billy Butler, Bob Cranshaw, Pike op marimba, Atlantic 1457

18 en 19 nov 1965, **Herbie Mann** featuring Jimmy Owens, 'Today!', Atlantic 1454

28 sep 1966, **Dave Pike**, 'The Doors of Perception', Eddie Daniels, Lee Konitz, The Village Gate

1968, **Dave Pike Set**, 'Got The Feelin'', Rob Franken, Joop Scholten, Ruud Jacobs, Louis Debij: in Soest, *wie achterhaalt juiste plaats en datum?*, Relax 30577

1968, **Hearts of Soul**, single Relax 45126

13-14 mei 1968, **Kenny Clarke-Francy Boland Big Band**, 'All Smiles', in USA Let's Face The Music, Johnny Griffin, Erik van Lier, Benny Bailey, Idrees Sulieman, Keulen, MPS 15214

6 jan 1969, **Slide Hampton**, 'Mellow-Dy', Nathan Davis, Hampton Hawes, Henri Texier, Daniel Humair, Melody LRC 9053

21 jan 1969, **Dave Pike Set**, 'Noisy Silence-Gentle Noise', Volker Kriegel, Hans Rettenbacher, Peter Baumeister, Kriegel op sitar in Mathar, MPS Studio, Villingen, MPS 15215

10 apr 1969, **Dave Pike Set**, 'MPS Jazz Concert '69', Live Sendesaal Radio Bremen, MPS 17048

5-7 jun 1969, **Dave Pike Set**, '10th Jazz Festival Ljubljana '69', in Tivoli, Helidon 08-002

22 jun 1969, **Clark Terry** at The Montreux Jazz Festival, met trompettist Richard Rousselet, Franco Manzecchi, Casino, Polydor 24-5002

7-9 jul 1969, **Jonny Teupen**, Harpadelic, Charly Antolini, Shake Keane, Keulen, MPS 15247

aug 1969, **Dave Pike Set**, 'Four Seasons', Villingen, MPS 531848, geen goede kritiek van Ruud Kuyper in het Algemeen Dagblad van maart 1970

7 nov 1969, **Dave Pike Set**, 'Live At The Philharmonie', Berliner Jazztage, MPS 15257

6 dec 1969, **Dave Pike Set**, 'Remembering Sixty Nine', Ein Jahr Jazz Altena-Iserlohn, JG 04/05

1970, **Dave Pike** Set, 'Remembering '70', Live Dortmund, Iserlohn Altena
 21 en 22 mrt 1970, Born Free, The 12th German Jazz Festival, Dave Pike Set, Karin Krog & The Dave Pike Set met Albert Mangelsdorff
 21 mei 1970, North Sea Jazz Sessions with the Louis Vandyke Trio, Toots Thielemans, Helen Merrill, Conte Candoli, Frank Rosolino, Eddie Jefferson, Jacques Schols, John Engels, Vara Studios, Hilversum, Jazz World 102204
 23 mei 1970, **Dave Pike** Set
 15 en 18 juni 1970, **Dave Pike** Set, 'Infra-Red', MPS Ton Studio, Villingen, MPS 15280
 27 jun 1970, **Dave Pike** Set, New Jazz Meeting auf Burg Altena, Burginnenhof, JG 21/22
 sep 1970, **Dave Pike** Set, 20. Jubiläums Jazz Festival, Zürich

11 mrt 1971, **Dave Pike** Set, 'At Studio 2', WDR, Keulen
 16 mrt 1971, **Dave Pike** Set, Album, Albert Mangelsdorff, Alan Skidmore, Eberhard Weber, Cees See, John Marshall, MPS Studio, Villingen, MPS 15309
 25 jun-5 jul 1971, **Dave Pike** Set, 'Ossiach Live', ORF Studio Klagenfurt, Oostenrijk
 18-21 jun 1972, New **Dave Pike** Set, & Grupo Baiafro in Bahia, 'Salamao', Pike, Kriegel, Eberhard Weber, Marc Hellman, in Rio de Janeiro, MPS 15370
 13 en 14 okt 1975, **Dave Pike**, 'Times Out Of Mind', Special Guest Kenny Burrell, Muse 5446
 nov-dec 1977, **Dave Pike**, 'On A Gentle Note', Rudolph Johnson, Tom Ranier, Ron Escheté, zelfde als 'Visions Of Spain', in Santa Ana, Muse 5168
 22 en 23 mar 1978, **Dave Pike**, 'Let The Minstrels Play On', met Tom Ranier, Ron Escheté, Sage & Sound, Hollywood, Muse 5203

25 nov en 9 dec 1981, **Dave Pike**, 'Moon Bird', Ron Escheté, Tom Ranier, Ted Hawke, Luther Hughes, Buck Clark, Sage & Sound, Hollywood, Muse 5261
 5 feb 1986, **Dave Pike** with the Cedar Walton Trio, 'Pike's Groove', David Williams, Billy Higgins, Monster, Max Bolleman, Criss Cross 1021
 17 okt, 7 nov 1988, **Dave Pike**/Charles McPherson, 'Bluebird', Rein de Graaff, Koos Serierse, Eric Ineke, Monster, Max Bolleman, Timeless 302, vier nummers met McPherson
 1996, **Badmarsh** & Shri, 'Dancing Drums', Outcaste 5
 1997, **Johnny Blas** and his Latin Jazz featuring Dave Pike, 'Skin And Bones', Cubop 008
 1997, **Dave Pike** Set, 'Mathar The Original Indian Vibes', Outcaste 9



Samen met Ruud Jacobs (bas), Louis Debij (drums), Joop Scholten (gitaar), Rob Franken (orgel), Ferdinand Povel (tenorsax) en Eddie Engels (trompet) nam Dave Pike in oktober 1968 deze single op met The Hearts of Soul uit Harderwijk. De b-kant, geschreven door Dave Pike, klinkt zo: <https://bit.ly/3t2VEqM>.

17 en 18 okt 1997, **Dave Pike**, 'Bophead', Albert Tootie Heath, Anthony Wilson, Milcho Leviev, Teddy Edwards, Ubiquity 033
 4 en 5 mrt 1999, **Nick Brignola**, 'All Business', Chuck D'Aloria, John Patitucci, Billy Hart, NYC, Reservoir 159
 21 en 22 feb 2000, **Dave Pike**, 'Peligroso', Carl Saunders, Hollywood, Cubop 032
 2001, **Greyboy**, Andreas Stevens, 'Mastered The Art', drie nummers Pike, hip hop, San Diego

Beluister hier het album 'Pike's Groove':
<https://www.youtube.com/watch?v=mzIAbNtYG6o>

DAVE PIKE: HEEN en WEER IN BELGIE en NEDERLAND

14 januari 1967, **Groningen**, Jazzclub 64 boven de Mambobar, Dave Pike met Rob Franken, Rob Langereis en Peter Ypma: is dit het eerste concert van Pike als leider in Nederland? – is het juist dat hij op toer was met het Herbie Mann Sextet? - hij woonde al in Berlijn
 2 februari 1967, **Haarlem**, Concertgebouw, Rob Franken Trio met DP, dezelfde avond traden ook Nathan Davis, Nelson Williams en Al Jones op, concert deels of geheel door de VPRO uitgezonden op 5 januari 1968
 17 februari 1967, '**Voor de vuist weg**' van Willem Duys, DP, Nathan Davis, Nelson Williams (is dit concert van 2 februari?)
 zondag 9 juli 1967, **Loosdrecht**, Jachthaven Van Dijk, DP met pianiste Judy Roberts, Rob Langereis, Cees See, org. Max van Praag
 dinsdag 8, woensdag 9, donderdag 10 augustus 1967, **Loosdrecht**, Go Go Club, Pim Jacobs Trio met Rita Reys en DP, de Go Go werd gerund door Pim, 11-12-13 was de 'Franse' gitarist René Thomas daar aangekondigd!
 zaterdag 26 augustus 1967, **Roermond**, 2^{de} Hammerveld Jazz-festival, DP met Frans Elsen, Rob Langereis, Han Bennink

zaterdag 9 september 1967, Rotterdam, Zaal De Heuvel, B14, DP met Pim en Ruud Jacobs, Han Bennink
zaterdag 28 oktober 1967, Delft, Nolum, DP met bas Peter Abbing
zaterdag 25 november 1967, Rotterdam, 't Slag of Mambo Bar, DP met Ferdi Ridders, Leo de Ruyter
vrijdag 22 en zaterdag 23 december 1967, Amsterdam, Birds Theater, The New Dave Pike Quartet
30 december 1967, Arnhem, Musis Sacrum, Pierre Courbois met Jeanne Lee, DP, bassist Ruud Jacobs, met pianist Ton Wijkamp, die verongelukt in de nacht van 15-16 januari 1973
zondag 1 juli 1968, Kasterlee, Kastival, Rob de Nijs met DP



De hoes van een album met live-opnamen van het Zürich Jazz Festival 1970, met onder meer de Dave Pike Set.

7 december 1985, Lokeren, met Tony Bauwens, Rassinfosse
8 februari 1986, Dendermonde, met Rassinfosse
12 februari 1986, Zottegem, met Rassinfosse
14 en 15 februari 1986, Brussels Jazz Club, met Rassinfosse
14 maart 1986, Wachtebeke, met Rassinfosse
15 maart 1986, Antwerpen, Riverside, Michel Herr, Rassinfosse, Jan de Haas
19 maart 1986, Zottegem, Toots, met Jacques Piroton
27 maart 1986, Geraardsbergen, met Bauwens, Rassinfosse
30 maart 1986, Pasen, Amsterdam, Jazz at the Concertgebouw, Etta Cameron en DP met het trio Jack van Poll
donderdag 3 april 1986, Groningen, De Spieghele, DP met Rein de Graaff trio
9 april 1986, Brussel, Botanique, DP met Piroton in trio met Rassinfosse
18 april 1986, Verviers, Jazz Hot, DP in trio met Piroton, Rassinfosse, de Haas
25 april 1986, Lauwe, De Kave, met Rassinfosse

26 april 1986, Utrecht, DP met Rein de Graaff Trio, Pike had de dag voordien een auto-ongeluk (bij zijn terugkeer uit Vlaanderen?)

zondagmiddag 27 april 1986, Den Haag, Theater Pepijn, DP met Rein de Graaff Trio
dinsdag 29 april 1986, Rotterdam, Jazzcafé Dizzy
woensdag 30 april 1986, Veendam, Café Het Achterpand, DP trio
donderdag 1 mei 1986, Groningen, De Spieghele, DP met Rein de Graaff Trio, Koos Derierse, Leo de Ruyter
2 mei 1986, Enschede, De Tor
vrijdag 23 mei 1986, Terneuzen, 14^{de} Schelde Jazzfestival, DP Quartet, met Tony Bauwens, Jan De Haas, Rassinfosse was aangekondigd, maar een andere bassist als vervanger
vrijdag 4 juli 1986, Amsterdam, Bimhuis, DP Quartet met Rein de Graaff, Koos Serieuse, Marcel Serieuse
12 juli 1986, JVC North Sea Jazz Festival, Rein de Graaff met DP en zangeres Lodi Carr
15 augustus 1986, Loppem, Bauwens, Rassinfosse =12 september 1986, Herzele, Kroegentocht, DP met Piroton in kwartet, Rassinfosse
11 november 1986, Brussel, Travers, met Rassinfosse
zaterdag 15 november 1986, Groningen, De Spieghele, DP met Rein de Graaff Trio, Koos Serieuse, Marcel Serieuse
zondag 16 november 1986, Leeuwarden, De Brouwershoek, DP met Rein de Graaff Trio
7 december 1986, Brussel, Hilton, DP met Rassinfosse, Simtaine
zaterdag 27 december 1986, Breda, Het Hijgend Hert, DP met Rein de Graaff Trio en Frits Landesbergen

Beluister hier het album 'On A Gentle Note':
<https://www.youtube.com/watch?v=1-s9q70JoRE>

zaterdag 17 januari 1987, Groningen, Oosterpoort, instructief jazzconcert met Rein de Graaff, Teddy Edwards, DP, Henk Harverhoek die toen veel in Duitsland speelde, Eric Ineke
21-22-23 januari 1987, Brussel, studioproductie in Studio 6, BRT Combo met DP
6 februari 1987, Brussel, publiek concert in Studio 1, BRT Big Band met DP, Freddy Sunder, Hugo Bogaerts
12 februari 1987, Sesjun, Rein de Graaff Trio met DP
3 april 1987, Zottegem, DP met Rassinfosse
28 april 1987, Loppem, DP met Rassinfosse
23 mei 1987, Geraardsbergen, DP met Rassinfosse
18 juli 1987, Gentse Feesten, Dave Pike
23 juli 1987, Gentse Feesten, DP met Rassinfosse, Peter Hertmans
7 augustus 1987, Lessines, DP met Rassinfosse
16 augustus 1987, Antwerpen, Jazz Middelheim, Park Den Brandt, DP Quartet met Tony Bauwens, Jean-Louis Rassinfosse, Felix Simtaine
zaterdag 29 augustus 1987, Laren Jazzfestival, Trio Rein de Graaff met DP
zondag 20 september 1987, Rotterdam, Dizzy, DP-Frits Landesbergen Quintet
zondag 22 november 1987, Amsterdam, Hofgeest, DP Quartet
donderdag 23 juni 1988, Middelburg, Dangeroe, DP met Johan Clement Trio
29 juli 1988, Roeselare, DP met Rassinfosse
16 september 1988, Rotterdam, Dizzy, DP Quartet
13 oktober 1988, Tros Sesjun, Vollebregt's, DP met Charles McPherson, Lou Donaldson
vrijdag 14 oktober 1988, Zwolle, Papenstraattheater, DP met trio Rein de Graaff
zaterdag 15 oktober 1988, Maastricht, Stargebouw, DP met Charles McPherson

7 oktober 1988, **Veendam**, Schouwburg Veenlust, DP met trio Rein de Graaff
 donderdag 20 oktober 1988, **Middelburg**, Dangeroe, DP met Johan Clement trio

29 (30) oktober 1988, **Amsterdam**, Tuschinski Theater, DP met Rein de Graaff Trio

donderdag 15 maart 1990, **Laren**, Tros Sesjun, Rein de Graaff, Frank Wess, DP

vrijdag 16 maart 1990, **Groningen**, Oosterpoort, Opus de Jazz Revisited, Rein de Graaff met DP en Frank Wess

zaterdag 17 maart 1990, **Zaandam**, Drieluik, Opus de Jazz

zaterdag 17 maart 1990, **Utrecht**, Vredenburg, Opus de Jazz

zondag 18 maart, **Den Haag**, Pepijn, Opus de Jazz

maandag 19 maart 1990, **Veendam**, Veenlust, Rein de Graaff met Frank Wess en DP

vrijdag 10 september 1993, **Voorburg**, De Tobbe, DP met Rein de Graaff

zaterdag 11 september 1993, **Swingin' Groningen**, Rein de Graaff Trio met DP, Doug Raney (?)

zondag 12 september 1993, **Gouda**, Agnietenkapel

dondag 16 september 1993, **Rotterdam**, Dizzy, DP met Rein de Graaff

8 juli 1994, **North Sea Jazz Festival**, Haagse Concertgebouw, Vibes Giants, DP, Milt Jackson, Gary Burton, Frits Landesbergen, en Trio Rein de Graaff met Pike

donderdag 17 april 1997, **Laren**, Nick Vollebregt's, Jubilee Jazz Party, met Dave Pike, Herb Geller, Benny Bailey, Ferdinand Povel, Ronnie Cuber, Rein de Graaff, Koos Serieuse en Eric Ineke

zondag 20 april 1997, **Terneuzen**, Porgy and Bess, Rein de Graaff Trio met Ronnie Cuber en DP

maandag 21 april 1997, **Emmen**, Jubilee Jazz Party, met Dave Pike, Herb Geller, Benny Bailey, Ferdinand Povel, Ronnie Cuber, Rein de Graaff, Koos Serieuse en Eric Ineke

donderdag 23 juni 1998, **Middelburg**, Dangeroe, DP met Johan Clement uit Roosendaal, Koos Miltenburg, Fred Krens, DP was een onderdeel van zijn vibrafoon vergeten



The Dave Pike Set: 'Mathar'.

zaterdag 13 juli 2002, **North Sea Jazz Festival**, Rein de Graaff met Charles McPherson en DP

donderdag 23 oktober 2010, **?**, DP met Erwin Pierreux, Jean-Louis Rassinfosse, Luc Van den Bosch

24 februari 2011, **Groningen**, De Oosterpoort, DP met Rein de Graaff, Marius Beets, Eric Ineke, Benjamin Herman, Herb Geller

25 februari 2011, **Enschede**, De Tor, met Benjamin Herman

27 februari 2011, **Leiden**, De Burcht, met Benjamin Herman

2 maart 2011, **Deventer**, Bouwkunde, met Millennium Jazz Orchestra

3 maart 2011, **Amsterdam**, Bimhuis, met Benjamin Herman, video

4 maart 2011, **Rotterdam**, De Doelen, met Tineke Postma

5 maart 2011, **Edam**, Mahogany Jazzclub, Tineke Postma

6 maart 2011, **Veendam**, Van Beresteyn, met Tineke Postma, Sjoerd Dijkhuizen

datum onbekend Dave Pike als gast bij de toenmalige ASLK Big Band onder leiding van Paul Quintens, Frans van Dijk, toen trombonist bij de BRT Big Band, Auditorium ASLK, Brussel
Erik Marcel Frans

Bekijk rechtsonder op onze website alle nummers van Jazzflits vanaf 2007. Klik hier: <http://www.jazzflits.nl/>